

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА ■ број 27 ■ јун, 2017. године ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ПРЕДСЕДНИК МИЛАН СТАМАТОВИЋ
ЗА „ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ“
ПОВОДОМ ОПШТИНСКОГ ПРАЗНИКА

**Чајетини је
потврђен статус
најуређеније и
најперспективније
општине**

Стр. 2, 3 и 4

**30. ЈУН, ДАН
ОПШТИНЕ
ЧАЈЕТИНА**

Стране 16 и 17

**„Бошкова вода“ тече традицијом
и породичном слогом**

Страна 22

**Признања „Видовдански витез“
заслужним ствараоцима**

**„Златиборска
повеља“
Љубивоју
Ршумовићу**

**ШЕСТ
ДОБИТНИКА
„ПЛАКЕТЕ
ДИМИТРИЈЕ
ТУЦОВИЋ“
ЗА 2017.
ГОДИНУ**

**Новинар
Михаило
Меденица
добитник
признања
„Зоран
Тмушић“**

Стране 7, 8 и 9

ПРЕДСЕДНИК МИЛАН СТАМАТОВИЋ ЗА „ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ“
ПОВОДОМ ОПШТИНСКОГ ПРАЗНИКА

Чајетини је потврђен статус најуређеније и најперспективније општине

„Наше активности на уређењу амбијента, инфраструктуре и капиталним пројектима су настављене, ни једног момента нису доведене у питање. У њих је локална самоуправа инвестирала милионска средства и свуда су видљиви резултати тих улагања. Не само на све уређенијем и посећенијем Златибору, него и у Чајетини, селима, пољопривреди, јавним предузећима, спорту, култури, школству, у свим делатностима“, истиче Милан Стаматовић

Општина Чајетина је развијена и успешна средина, по свему пример за углед другим локалним самоуправама. Године пролазе и збивања се ређају, а ми у томе истрајавамо и позицију на врху задржавамо. На недавним председничким изборима још једном се потврдио такав рејтинг и статус наше општине као једне од најуређенијих и најперспективнијих у Србији. Број гласова које смо освојили на тим изборима више посматрам као успех општине која је стала из мене – скупштина ме је предложила – а мање као лични успех. Изборним резултатом добили смо потврду нашег успешног рада и односа према грађанима који су нас бирали, односа према државним институцијама и према националним интересима. Овај резултат отвара сигурну перспективу, могућност да општина буде сервис својих грађана у сваком погледу“.

Овим речима председник општине Чајетина Милан Стаматовић оцењује актуелни тренутак ове локалне самоуправе у разговору за „Златиборске вести“ поводом општинског празника. Питамо председника како посма-

тра годину од прошлог до овог Дана општине и какви су планови по питању већих инфраструктурних пројеката:

„Имали смо још једну успешну годину. Наше активности на уређењу амбијента, инфраструктуре и капиталним пројектима су настављене, ни једног момента нису доведене у питање. У њих је локална самоуправа инвестирала милионска средства и свуда су видљиви резултати тих улагања. Не само на све уређенијем и посећенијем Златибору, него и у Чајетини, селима, пољопривреди, јавним предузећима, спорту, култури, школству, у свим делатностима“, одговара Стаматовић и наставља:

„Једини изузетак је пројекат гондоле, у коме смо урадили све што је до нас, али он и даље трпи опструкцију државне власти. Ми се с тим не миримо, све предузимамо да тај наш капитални пројекат завршимо. Опструкција нас неће спречити да наставимо са нашим напорима у погледу спровођења тог пројекта у оквиру позитивних прописа и да у складу са законом урадимо оно што је у нашој моћи. У случају да не успемо на тај начин да добијемо разуме- ►►

» вање владајуће номенклатуре, ми ћемо нашу борбу наставити путем грађанског организовања и грађанске иницијативе. На тај начин ћемо вршити притисак на државне институције, чији рад мора бити изузет од политичке дискриминације, и надамо се превазилажењу проблема. Верујемо да ћемо до краја године добити грађевинску дозволу, јер смо нашим јавним иступањима јавност Србије упознали са проблематиком и тиме сузили простор за политичку дискриминацију општине од стране државне власти. То Чајетини оставља простора да се развија у оквиру свог капиталног пројекта који би требало нашу општину да лансира у орбиту интернационалног тржишта туризма, културе и угоститељства”.

Златибор да парира Анталији

Значајна улагања у даљи развој Златибора, неопходна како би овај центар остао најпосећенија планина Србије, посебно су обележила период од прошлог до овог Видовдана. Њих је, подсећамо, Стаматовић најавио приликом обележавања претходног Дана општине. Од тада су настали нови савремени објекти, уређени локалитети и садржаји, организоване европске промоције, а изузетни културно-забавни програми попут првомајског концерта Здравка Чолића задржавају Златибор на колосеку успеха. Председник општине о томе каже:

“Активности на реконструкцији и изградњи нове златиборске инфраструктуре, изградњи пратећих садржаја, спортских терена, унапређењу културних и забавних програма се настављају. Поменуо бих веома важну изградњу мултифункционалног објекта Омладинско-културног центра који ће до краја године бити завршен, као и завичајни музеј који се планира на Златибору. Ово је надоградња садржаја

”

Почеће градња постројења за пречишћавање отпадних вода у оквиру пројекта заштите животне средине неопходних за чисту планину и употпуњавање туристичке понуде

неопходних нашој туристичкој планини за титулу светског туристичког центра са најсавременијом понудом, какав желимо Златибор да буде”.

Стаматовић се осврће и на спортски туризам: “Бројне спортске екипе, како из ужег тако и из ширег региона, ре-

Авантура парк, Дино парк, бициклическе стазе, бројна купалишта... Све то ствара предуслове за пријем значајног броја иностраних и домаћих туриста”.

За даљи напредак Златибора значајне су и следеће инвестиције:

туристичке понуде. А отварањем ових озбиљних инвестиција можемо рачунати на повећан број страних инвеститора који би евентуално помогли и уложили у мале и средње произвођаче традиционалних производа: издвојићу малину, сувомеснате и млечне производе, чиме се омогућава производни замах, бољи стандард, повећање доприноса овог краја у приходима националног буџета”, најављује председник.

Да ли у тим подухватима и плановима, питамо га, може нешто променити намера државе да део Златибора прогласи парком природе?

Фоџо Зоран Панић Лозница

довно бораве на Златибору. То нас обавезује да спортски садржај одржавамо, проширујемо и планирамо. Услов је то за један висок ниво понуде, како би се некад у будућности могло парирати спортском туризму светских центара, какав је, на пример, Анталија. До сада су напори испраћени позитивним резултатима, што нам даје повода и импулса да наставимо тим темпом. Поменуо бих приватне инвестиције власника хотела високе категорије који обогаћују нашу понуду, у том смислу истакао бих

„У плану је изградња прве фазе аутобуске станице на Златибору. Почеће градња постројења за пречишћавање отпадних вода у оквиру пројекта заштите животне средине неопходних за чисту планину и употпуњавање туристичке понуде. За те и друге развојне послове неопходна је подршка националне инфраструктуре, министарстава, за изградњу ауто-пута и стављање у функцију аеродрома Поникве, што би променило изглед и улогу Златибора. Па и читавог региона у оквиру националне

„Чињеница да се одређени простор проглашава парком природе може да створи проблем за становнике руралних предела, јер им се ускраћује развој сеоског домаћинства, коришћење одређених ресурса од давнина коришћених. Ускраћује им се и бављење пратећим садржајима у погледу културе и забаве. Можда би, остваре ли се намере, морали полако да се исељавају са својих домаћинстава што би додатно направило проблем држави која је обећала да ће извршити финансијску на- ►►

Честитка председника општине:

Свим становницима општине Чајетина честитам општински празник, са жељом да имају пуно среће и успеха у будућем раду. Покушајем им да ће и убудуће ова локална самоуправа бити једна од најразвијенијих у Србији. Поносан сам на постигнуте резултате, добробит и међусобно разумевање које смо у нашој средини остварили. Наши домаћински однос према потребама грађана, према средствима, вредностима, инвестицијама и надаље ће бити главно опредељење у руковођењу овом развијеном општином. Пред нама је низ нових пројеката за народне потребе, наставак пута ка бољем стандарду за грађане, новим радним местима, већој производњи, посети у туризму. Све то ће, уверен сам, бити видљиво већ до следећег Дана општине.

Председник Милан Стаматовић

докнаду за парцеле у зони парка природе. То би био велики буџетски трошак, а то није добро", објашњава саговорник "Златиборских вести" и додаје:

"Инвестиције за локалну инфраструктуру, која је нарушена неразумним односом државних институција према локалном становништву, актуелне су и сада. Моћићемо да конкуришемо и код разних фондова за локални развој. Стављањем гондоле у функцију очекујемо приход, али већ две године чекамо на тај моменат. А гондола није само интерес наше локалне заједнице, већ има статус инвестиције од националног значаја. Успели смо ту тему уздићи на један виши, национални ниво, а ако то не буде довољно ми ћемо се служити свим демократским средствима којима се испољава воља грађана, да предочимо јавности, како домаћој тако и иностраној, какве притиске и дискриминације сусрећемо на путу спровођења инвестиције од националног интереса. Захтеваћемо од националних институција да решење овог проблема издвоје из политичког оквира, поступају по савести и уставној дужности, у корист свих грађана у чијем интересу треба да раде. Акту-

елна власт мора да се помири са успехом обичних људи и малих општина, ван интересне орбите владајуће партије, а не на овај начин да због унутарстраначких интереса коче развој једног региона са великим бројем грађана".

Четири извора здраве пијаће воде

Милан Стаматовић напомиње да је ово општинско руководство у претходном периоду урадило све у погледу планске документације, инфраструктуре, како бисмо били безбедни у тешким временима: "Док постоји општина

Чајетина неће бити проблема са финансирањем, наши извори финансирања су стабилни. Стратегија развоја општине Чајетина омогућава задржавање младих у овим пределима, чување села од одумирања, а стратегија развоја тренутне државне власти не ради у корист грађана у унутрашњости. Залажемо се за децентрализацију, да се остави могућност локалним самоуправама да организују и одлучују у ком смеру ће се развијати, јер они најбоље знају шта је потребно њиховим управама. Познају амбијент и пословну климу, те с

тога нема потребе да се министарство меша. Настојаћемо да истрајемо у нашој намери и нећемо одустати од ставова које заступамо".

Председник општине, уз речено, подсећа и на познате податке о веома развијеном селу нашег краја, десетинама производних објеката и миниклиника у њима, сталним субвенцијама које општина даје пољопривреди, пуштању у рад нове млекаре у Кривој Реци, све уређенијој путној инфраструктури и до најудаљенијих села. Помиње и најнижу стопу незапослености у Србији на подручју општине Чајетина, домаћинско газдовање ресурсима, висок проценат извршења општинског буџета, стална давања за угрожене категорије домаћинства, пензионере, старе и немоћне, планирана улагања у водоснабдевање...

"Изградњом водовода од Сушичких врела, који припремамо, општина Чајетина ће имати четири извора водоснабдевања здравом пијаћом водом. То ће омогућити да у нашој локалној заједници у наредних 100 година никада не нестане воде на дуже од пола сата. Једном речју, гледамо унапред на дужи рок и зато је општина Чајетина пример за углед другим локалним самоуправама", закључује Милан Стаматовић.

М. Ј.

Година од једног до другог општинског празника у развијеној локалној самоуправи каква је Чајетина за њено руководство обично значи интензиван целодневни рад, мноштво контаката, активности и подухвата. Поготово у области путне инфраструктуре – Чајетина гради или обнавља више путева него било која друга општина у овом делу Србије, асфалт је овде стигао до сваког села и засеока.

Прошле године, на пример, на територији општине урађено је преко 50 километара асфалтних путева, у путну инфраструктуру уложено 200 милиона динара. И у овој се слично ради, ново поставља или старо ре-

ма где се о приоритетима одлучује. Јер асфалтни пут или водовод који прође кроз село само је завршна слика једног дужег процеса предлагања, одлучивања, тендера, финансирања и радова. А све се добром организацијом увек стигне, сезона и рокови уредно поштују.

Изградња улица на Златибору

Арсен Ђурић у осврту на период између два Дана општине за "Златиборске вести" сумира да је од претходне године до данас у општини Чајетина спроведен велики број инфраструктурних пројеката везаних за путеве и њихово асфалтирање у свим месним зајед-

ни пројекти", напомиње Ђурић, додајући да је ребалансом општинског буџета одређено додатних 30 милиона динара за путну инфраструктуру. У јулу месецу биће расписан још један тендер, за реализацију пројеката до краја грађевинске сезоне.

Током лета почиње изградња водоводне и канализационе мреже за поуздано снабдевање водом златиборских насеља. "Поменуто бих водоводну мрежу од хотела "Вис" са примарног крака водовода до Тић поља, будућег водоводног резервоара, према насељима Јелена Анжујска и Крунекс. Нови резервоар би, према плану, требало да буде капацитета 2.000

них пројеката, урађено је доста и на маркици планинарских и бициклических стаза. Ове године биће постављен нови мобилијар, односно нове теретане на отвореном са пропратним садржајем. Комплетан је и простор за издавање јахаћих грла и фијакера. Све ово се ради како би гости који бораве на Златибору, породице са децом, могли да проведу време у једном пријатном амбијенту", истиче заменик председника општине.

Он подсећа да је настављена друга фаза изградње објекта Омладинско-културног центра на Златибору, те да је план да ти радови буду завршени до краја године.

Остварено све што је планирано у путној инфраструктури

„У општини Чајетина је спроведен велики број инфраструктурних пројеката везаних за путеве и њихово асфалтирање у свим месним заједницама, а интензивно се ради и на крпљењу и пресвлачењу постојећих улица, као и изградњи нових“, каже Арсен Ђурић

новира, јер су квалитетни путеви и уређене улице предуслов развоја и општинског средишта, туристичког центра, сеоских подручја.

У тој инфраструктурној делатности за вођење послова задужен је заменик председника општине Арсен Ђурић. Увек је у контактима с представницима месних заједница чије се потребе с пажњом прате, са извођачима радова да све буде на време и квалитетно, у координацији надлежних служби, на седница-

ницама. Интензивно се ради и на крпљењу и пресвлачењу постојећих улица, изградњи нових.

"Много тога је урађено, али с пословима не стајемо. На Златибору почиње изградња Улице Проте Симића, с тим што је намера да половина те улица буде урађена пре почетка летње сезоне. Обавља се и поправка улица по Чајетини, према Љубишу, Сиројојну и осталим селима. До краја ове године биће реализовани сви испланира-

метара кубних, чиме би водоснабдевање Златибора било дугорочно осигурано".

Проширују спортску халу у Чајетини

Урађено је прилично и на заменичнице расвете ЛЕД сијалицама, што се наставља, чиме се постиже велика уштеда у потрошњи електричне енергије, а самим тим и уштеда на одржавању те расвете.

"Поред крупних инфраструктур-

"Ребалансом буџета су планирана средства и за проширење спортске хале у Чајетини, с обзиром да је Кошаркашки клуб "Златибор" ушао у Кошаркашку лигу Србије, да је одбојкашки клуб ушао у виши ранг. Све је то у интересу развоја врхунског спорта, у корист наших становника који редовно прате спортска дешавања, као и пружања услуге другим професионалним спортистима", закључује Арсен Ђурић.

М. Ј.

Прошле године на територији општине урађено је преко 50 километара асфалтних путева

Скупштина општине ради пуном паром

„Веома сам задовољан радом скупштине, постоји један ниво културе и уважавања, поносан сам на рад чајетинског парламента, не каснимо са доношењем ни једне одлуке“, истиче Милоје Рајовић

Од конституисања СО Чајетина у новом сазиву, 10. маја 2016. године, одржано је 14 седница, на којима су донете многе битне одлуке. Председник Скупштине општине Милоје Рајовић каже да и у овом сазиву чајетински парламент ради пуном паром и у фер атмосфери.

„Веома сам задовољан радом скупштине. Постоји један ниво културе и уважавања, поносан сам на рад чајетинског парламента. Не каснимо са доношењем ни једне одлуке, а на време смо усвојили буџет за 2017. годину, планове јавних предузећа и установа, као и извештаје о раду, програме рада за ову годину“, истиче Рајовић.

Једна од битнијих усвојених одлука свакако је план привремених објеката на Златибору, како би центар ове планине био коначно уређен по светским стандардима. Биће уређен простор од уласка на Златибор до његовог централног дела, а затим и даље до хотела «Торник».

„Овом одлуком уредићемо читав тај простор, пре свега изградњом типских објеката од тениског терена до «Златног бора», а затим од хотела «Дунав» до поште, а касније од пијаце до хотела

Милоје Рајовић

«Торник». У овоме морамо истрајати због свих нас који ту живимо, због туриста који долазе на Златибор, морамо омогућити једну пристојну шеталишну стазу, где ће посетиоци моћи да се осећају пријатно“, напомиње председник скупштине.

Он за наредну седницу, почетком јула, најављује доношење одлуке о уређењу локације за коње и фијакере, као и за четворотачкаше, где је идејно решење нађено и спроведено у дело. Додаје да је општина много новца уложила у нове локације и њихово уређење, тако да се грађани који се баве овим послом морају повиновати прописаним правилима.

У 2017. години чајетинска скупштина наставља да се залаже за бржи почетак реализације неких од капиталних инвестиција, како би побољшали живот грађана општине, водећи рачуна и о Златибору као туристичком месту прве категорије. Рајовић каже да у општини Чајетина постоје велики, али и реални приходи, и изражава наду да ће и локална самоуправа и јавна предузећа и у овој години функционисати стабилно и по плану. Када је у питању отплата кредита за изградњу гондоле, кашњења нема.

Н. Џелебџић

ОДЛУКА О ДОДЕЉИВАЊУ НАГРАДА И ПРИЗНАЊА ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА У 2017. ГОДИНИ

На основу члана 10. Статута Општине Чајетина (о Службени лист општине Чајетина о, број 7/2008) и члана 2. Одлуке о установљењу награда и признања Општине Чајетина (о Општински службени гласник о, број 10/95), Скупштина општине Чајетина, на седници одржаној 15. јуна 2017. године, донела је **ОДЛУКУ О ДОДЕЉИВАЊУ НАГРАДА И ПРИЗНАЊА ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА У 2017. ГОДИНИ**

Члан 1.

Овом одлуком додељују се награде појединцима и организацијама, за изузетне резултате и достигнућа у привреди, друштвеним делатностима и другим областима јавног живота, који су значајни за Општину Чајетина и њене грађане.

Члан 2.

Општинска награда „Златиборска повеља“ додељује се:

ЉУБИВОЈЕ РШУМОВИЋ из Београда

Члан 3.

Плакета „Димитрије Туцовић“, ДОДЕЉУЈЕ СЕ:

1. **Босилка Боса Росић** из Златибора,
2. **Југофриго – коп“ д.о.о.** из Мачката,

3. **Удружење грађана „Сигурност“** из Чајетине,
4. **ОК „ЗЛАТИБОР“** Чајетина,
5. **КК „ЗЛАТИБОР“** Чајетина
6. **Дарко Брашанац** из Чајетине

Члан 4.

Похвалнице се додељују свим свршеним ученицима основних и средње школе на територији Општине Чајетина, као и свршеним ученицима средњих школа на територији Републике, који имају пребивалиште на територији Општине Чајетина, носиоцима дипломе «Вук Караџић» и то:

1. **Милица Марић** из Мачката –вуковац, ђак генерација, ОШ «Миливоје Боровић», Мачкат;
2. **Марија Пећинар**, из Љубиша, ђак генерације ОШ» Саво Јовановић Сирогојно»;
3. **Никола Митровић** из Златибора, ђак генерације, ОШ «Димитрије Туцовић» Чајетина
4. **Менча Лојаница** из Бранежаца, вуковац, ОШ «Димитрије Туцовић» Чајетина;
5. **Јелена Ђукић** из Златибора, вуковац, ОШ «Димитрије Туцовић» Чајетина;
6. **Кристина Шкодрић**, из Чајетине, вуковац, ОШ «Димитрије Туцовић» Чајетина;
7. **Давид Росић** из Чајетине, вуковац, ОШ «Димитрије Туцовић» Чајетина;

- вац, ОШ «Димитрије Туцовић» Чајетина;
 8. **Лазар Радојевић** из Чајетине, вуковац, ОШ «Димитрије Туцовић» Чајетина;
 9. **Катарина Кокоровић** из Чајетине, вуковац, ОШ «Димитрије Туцовић» Чајетина;
 10. **Стеван Марковић** из Златибора, вуковац-ђак генерације – Угоститељско туристичка школа Чајетина;
 11. **Данијела Јечменица** из Златибора, вуковац, Угоститељско туристичка школа Чајетина;
 12. **Кристина Марјановић** из Златибора, вуковац, Угоститељско туристичка школа Чајетина;
 13. **Нера Гукић** из Чајетине, вуковац, Медицинска школа Ужице;
 14. **Дејан Росић** из Бранежаца, вуковац, Техничка школа Ужице;
 15. **Милић Дучић** из Златибора, вуковац, Ужичка гимназија;
 16. **Предраг Ћитић** из Златибора, вуковац, Ужичка гимназија и
 17. **Јана Милосављевић** из Шљивовице, вуковац, Ужичка гимназија
- Добитницима похвалнице припада и златник.

Члан 5.

Председник општине додељује захвалнице следећим лицима и то:

1. **др Млађен Весовић** из Чајетине
 2. **предузеће «МЕДИ-МОНТ»** из Бранежаца
 3. **Бобан Марјановић** из Чајетине
 4. **Радојка Симић** из Мачката
 5. **Наташа Чантрић Меловић** из Чајетина
 6. **Душица Гускић** из Ужице.
- Добитницима захвалница припада и новчана награда у износу од 30.000,00 динара.

Члан 6.

Признање „Зоран Тмушић – за људскост и хуманост у тешким временима“ додељује се **Михаилу Меденици** из Београда. Добитнику овог признања припада и новчана награда у износу од 30.000,00 динара.

Члан 7.

Награде додељене по овој одлуци уручиће добитницима председник општине на свечаној седници која се одржава, 30. јуна 2017. године.

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

Број: 02-59/2017-01 од 15. јуна 2017. године

Председник
Скупштине општине
Милоје Рајовић

ЉУБИВОЈЕ РШУМОВИЋ ДОБИТНИК „ЗЛАТИБОРСКЕ ПОВЕЉЕ“

Повратак Златибору у најлепши део свог живота

„Радећи за децу трудио сам се, и чини ми се постизао, да унеобичим свет. Да будем духовит на разне начине, а да водим рачуна шта ћу да говорим. Али не само шта, већ и како ћу то да говорим. Треба наћи меру између Како и Шта“, објашњава Ршум за „Златиборске вести“

Поводом Дана општине Чајетина песник Љубивоје Ршумовић добитник је највишег општинског признања „Златиборске повеље“. Ршумов завичај, поносан на свог најпознатијег поету, одужује му се на општински празник оним највреднијим што има – повељом за одабране, најзаслужније.

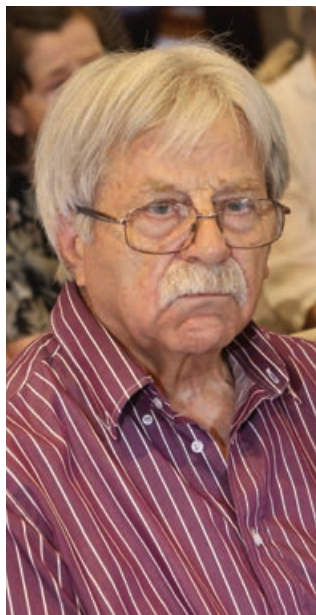
Упоредо с тим, поводом обележавања 60 година Ршумовићевог стваралаштва, у Галерији „Чигота“ је 25. јуна отворена изложба фотографија. Позната лица из културног миљеа и с тв екрана, нека и нама незнана а битна песнику из Љубиша, посматрају нас онострано из оквира својих слика. То су они које је једноставним називом изложбе „Људи које срећом срећем“ Љубивоје Ршумовић многоструко овековечио.

О њима, о његовом песничком раду, наградама које је примио, поразговарали смо са Ршумом за „Златиборске вести“.

■ *Захваљујући онима који су нас родили и онима које „срећом срећем“ постојимо ми и што јесмо. Који су људи за које бисте Ви рекли да су Вас начинили човеком који иза себе има изузетно бољи живот? И која су дешавања за Вас била значајна?*

„Ако бих кренуо од самог почетка, од Љубиша, то су свакако моји родитељи и учитељица Милица Вођевић која ме, на неки начин, упутила према књигама, читању и писању. Ако ћемо даље ићи, рецимо у Чајетину, то је Милија Кнежевић, директор школе у то време... Ако ћемо даље, према Ужицу, то су Милојко Ђоковић – новинар „Вести“, Стојадин Костић – разредни старешина, онда другар Радован Поповић са којим се и данас дружим, Стево Несторовић – песник... Ако већ стигемо у

Београд, онда је то Душко Радовић, и наравно Радио телевизија Београд и ти другари. Имао сам посао који сам волео и радио, а од тог рада лепо и пристојно живео. Могао сам и приватно да путујем по свету, а и службено сам обишао готово цео свет. Увек сам носио фото апарат са собом и камеру на рамену и, хтео-не хтео, обрео сам се у једној,

рекао бих, документарној поезици којој сам, такође, инстинктивно и припадао по ономе што сам писао, а припадам и данас. Ја на отварању ове изложбе читам неколико песама које сам написао људима који се на фотографијама налазе: Десанки Максимовић, Стеву Раичковићу и другима... Својим песама сам опевавао фотографије које сам направио. На пример, и Змај Јова је исецао из аустријских и немачких новина занимљиве ликове, и онда их описивао. Тако је настао и његов Пура Моца и песма „Ђиха-ђиха“. То је оно што је мене интересовало. Ја сам тако направио јед-

ну књигу песама „Песме уличарке“ зато што су наслови песама графити, фирме и фотографије углавном снимљене на улицама и поред пута куда сам пролазио... Те две гране уметности као што су фотографска и поетска, путописна, за мене је то једно те исто у овој поезици о којој говорим“.

■ *Ја ћу се сећати сада једне, мени граје емисије коју бих и данас радо погледала, а то је „Двојлед“, што је мени остало у сећању као права авантюра. Да ли је се и Ви понекад сећали и са каквим емоцијама, како ју је било радити?*

„То је документарна емисија за децу. Е, сад, шта је врло важно урадити у таквој емисији, што сам се ја трудио да учиним и чини ми се и постизао: то је да унеобичим свет. На неки начин, оно што дете види нема само ту димензију коју види, већ има још нешто иза, још неко значење на које сам ја указивао прстом. То је нека врста истраживачког посла. Трудио сам се да будем духовит на разне начине а да водим рачуна шта ћу да говорим. Али не само шта ћу, већ и како ћу то да говорим. Треба наћи меру између Како и Шта“.

■ *Пре неколико година поменули сте да Вам је жеља да у родном месту оснујете један фестивал посвећен деци. Пошто „човек снује а Бој одређује“, што се дешава са том жељом? И са другим Вашим жељама, колико их се обистинило?*

„Док сам радио у Радио Београду и телевизији ја сам имао одрешене руке. Рецимо, дођу ми и кажу: имамо пола сата времена, направи неку емисију. На пример, Перо Зубац ми то каже и ја направим за ТВ Војводину „Фазоне и форе“. Још сам био млад новинар Радио Београда кад

ми је уредница рекла: „Ршуме, доби-ли смо пола сата времена уторком у шест сати, хајде нешто смисли“. Тако је настала емисија „Уторак вече – ма шта ми рече“, а касније и моја прва књига за децу „Ма шта ми рече“... План око Академије „Сарадници сунца“ у Љубишу добро напредује. Сад овде на Златибору општина Чајетина и ТО Златибор праве Омладинско-културни центар и нешто разговарамо да, рецимо, тај мој фестивал деце стваралаца буде део програма културног центра што би било сјајно!“

■ *Вам се 30. јуна на Дан општине Чајетина уручује највише признање „Златиборска повеља“ које општина додељује посебно заслужним људима. Такође сте пре неколико година од локалне самоуправе у свом завичају добили и награду „Видовдански вишез“. Шта Вам и колико то значи?*

„Врло често кажу да човек никад не може бити пророк у свом месту. Па то са мном и није и јесте случај. Према наградама сам мало ироничан. Имам обичај да кажем: између награде и награде мала је разлика – једно слово ‘а’. Јер свака награда изазове код некога завист, љубомору, што ја не волим о томе ни да размишљам. Душко Радовић ми је кад сам добио Вукову награду говорио: ‘Брко, сад си добио 50 нових непријатеља’... Међутим, наравно да ми је драго то што се завичај, између осталих, сећа и мене на тај неки свечани и леп начин. Враћајући се на Златибор и Љубиш, ја се враћам у најлепши део свог живота. Све што сам урадио, често кажем, има корене у том тамо времену и месту, чинило се ‘Богу иза леђа’...“ казује Љубивоје Ршумовић.

Мирјана Ранковић Луковић

ДОБИТНИЦИ ПРИЗНАЊА „ПЛАКЕТА ДИМИТРИЈЕ ТУЦОВИЋ” ЗА 2017.

Наша Боса је благо златиборског краја

О Босиљки Боси Росић, која је добитница плакете "Димитрије Туцовић", много тога је написано. Она деценијама као етнолог-музејски саветник неуморно проучава нашу народну традицију и наслеђе, не само у златиборском крају, њеном завичају, већ и широм Србије и у другим земљама где Срби живе. С Добрилом Смиљанић Боса је стварала етно Музеј "Старо село" у Сирогојну, окупљала плетиле, у јавности промовисала постигнуто.

Учествовала је у низу истраживачких пројеката, сарађује и са САНУ. За три деценије теренских истраживања створила је документацију од 2.000 страница дневничких

белешки, преко 40.000 надгробних споменика евидентирала и проучила. Објавила је монографије "Шарена села", "Свети Георгије у Дабру", "Око златиборско" и "Поменици на камену", припрема још четири књиге. Стручне радове објављивала је у десетинама часописа, аутор је вредних поставки.

Боса Росић је за свој рад добила многа признања: Вукову награду (2014. године), "Масарикову награду", Златну значку КПЗ Србије, грамате, повеље, захвалнице.

О нашој народној Боси, за коју кажу да је благо златиборског краја, говорили су многи познати. "Боса је била предодређена да открива забите у планинским пределима Србије, заборављене и скоро уништене споменике анонимних сељака и значајних ратника, који су срећом документовани у неколико сјајних Босиних књига" (Добрила Смиљанић). "Прави је родољубни подвиг Босе Росић, која својим стручним радом и неумором спасава од заборавља и смрти високе људске, духовне вредности наше далеке прошлости и доприноси богаћењу српске духовне баштине" (Добрица Ћосић). "Она научној јавности ставља на располагање сва своја открића чиме доприноси очувању нашег националног идентитета" (Динко Давидов). М. Ј.

„Југофриго – коп” се бори за купце и напредује

Општинску плакету "Димитрије Туцовић" добила је и успешна фирма "Југофриго – коп" д.о.о. Мачкат. Основана је у јануару 2000. године, а њена основна делатност је трговина грађевинским материјалом. Фирма се може похвалити модерним арми-

рачким погоном за израду бетонског гвожђа по спецификацији, ферт гредица за лакомонтажне таванице и производњу бетонских блокова и шентова за димњаке. Купцима нуде и превоз робе.

„Настојимо да будемо пословни у испоруци, купце не треба да занима да ли се наше стовариште налази на

Златибору, у Чајетини или у Мачкату. Они поруче робу и добијају је на лицу места. Радимо с физичким лицима, али и са великим предузећима која се баве грађњом на територији Ужица и општине Чајетина", каже директор фирме Родољуб Љубојевић. Он додаје да у окружењу има и других фирми које се баве овим послом, али једни другима не сметају, с тим што се боре за сваког купца. Фирма запошљава 28 радника, углавном мештана општине Чајетина. Њен власник истиче да је веома задовољан пословном климом и привредним амбијентом у коме "Југофриго – коп" послује.

„Захваљујући Златибору, делом и Ужицу, фирма као што је моја може да опстане, да ради и напредује. Захваљујући разумевању локалне самоуправе и наших комшија, основали смо месну заједницу Даутовац и јако смо задовољни радом и сарадњом", каже Љубојевић.

Д. Р.

Здравије село са УГ „Сигурност”

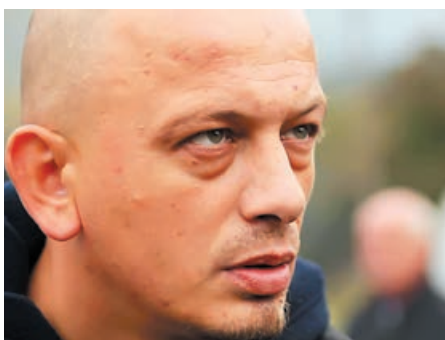
Удружење грађана „Сигурност", добитник општинске плакете "Димитрије Туцовић", основано је у марту 2015, као нестраничка, невладин и непрофитна организација. Са циљем унапређења и побољшања квалитета живота и здравствене заштите у руралним подручјима. Током рада ово удружење, које окупља угледне ентузијасте цењене у својим професијама, исказало се у великом броју добро организованих активности и акција. Ближи циљеви су пружање бесплатне правне и друге помоћи женама и деци које су жртве породичног и других видова насиља, побољшање квалитета живота старих лица која немају адекватну здравствену заштиту у сеоским подручјима...Са тим циљем до сада је организовано на стотине бесплатних превентивних прегледа у већини златиборских

села, укључујући и медицинска села у Сирогојну, Шљивовици и Мачкату са великим бројем лекара специјалиста, са преко 200 чланова медицинског особља. Током реализације низа пројеката успели су да обезбеде редовну посету лекара у селима попут Јабланице, Трипкове, Семенева и Доброселице, а у којима се бележи све већи одзив становника који су претежно стара или немоћна лица. За оне који нису покретни, организована је и кућна посета. Захваљујући упорном раду и ентузијазму Удружења грађана „Сигурност", као и сталној подршци општине Чајетина тим акцијама, наш крај се прочуо по медицинским селима и бесплатним превентивним прегледима, а сеоско становништво добило редовну лекарску негу каква је и у градским срединама ретко доступна. 3. В.

Новинар Михаило Меденица добитник признања „Зоран Тмушић” за хуманост и људскост у тешким временима

Новинар Михаило Меденица добитник је признања "Зоран Тмушић" за хуманост и људскост у тешким временима. Рођен је на Аранђеловдан 1975. године. "Заклет у Србију, Црну Гору и Русију, како већ брда Мораче и заклињу своју децу!", почиње причу о себи.

Са шест година Михаило је дошао у Београд, ту се шко-

ловао, оженио, добио ћерке Јану и Иву. "У њему намеравам и да останем, ако се "Београд на води" не прошири толико да нас подави све!" Новинарством се бави око 20 година, почев од "Гласа јавности", "Политике", "Пресса", "Наших новина" па закључно са "Недељником", радећи упоредо и свој блог "Два у један".

Добитник је УНС-ове награде "Лаза Костић" за колумну, "Гран прија" и низа награда на Интернационалном фестивалу репортаже, ОЕБС-ове награде за репортажу, а 2016. награђен је орденом Косметска звезда Друштва полицијских радника Србије за допринос очувању истине о

Успеси одбојкашица са сопственим играчким и тренерским кадром

Понос женског спорта у Чајетини, Одбојкашки клуб „Златибор“, један је од добитника општинске плакете „Димитрије Туцовић“ за изузетне такмичарске резултате. Овај клуб је у овој години на најлепши начин прославио 15 година постојања – пласманом у Прву „Б“

лигу и на тај начин се сврстао међу 30 најбољих женских одбојкашких клубова Србије.

Сезона 2016/2017. за наше одбојкашице била је најуспешнија у историји клуба. Сениорски тим је са 17 победа и само једним поразом (2:3) сезону у Другој лиги запад

завршио на првој позицији и на квалификационом турниру обезбедио пласман у Прву „Б“ лигу. Кадеткиње су освојиле прво место у окружној лиги и треће на међурегионалном нивоу. Пионирска селекција је заузела треће место у Златиборском округу.

„Ипак, као највећи успех клуба издвајамо чињенице да је све ово остварено са девојкама и девојчицама са територије општине Чајетина, да број чланица клуба расте из године у годину (тренутно око 110) и да је из сопственог играчког кадра одшколован и тренерски тим „, наводе у управи овог изузетног спортског друштва на чијем је челу председница ОК „Златибор“ Нада Милошевић.

М. Ј.

КК „Златибор“ стигао до највећег успеха чајетинског спорта

Историјски успех у овој години постигао је КК „Златибор“ – пласман међу прволигаше, у најјачи ранг српске кошарке. Отуда и заслужено признање за овај клуб, општинска плакета „Димитрије Туцовић“.

КК „Златибор“ је за само три године успео да „прескочи“ два такмичарска ранга и дође до Кошаркашке лиге Србије. Амбициозна управа, на челу са председником Рајком Пелверовићем, за кратко време увела је Чајетину у такмичење у којем учествују српски кошаркашки центри. За тај успех Пелверовић посебно захваљује верним навијачима, али и спонзорима, управи, стручном штабу и, наравно играчима који су се изборили за овај подвиг.

Са капитанском траком око руке, клуб је у највиши ранг увео Иван

Тмушић, „дете клуба“, више од деценије и по у сениорском тиму. „Претходног лета одржали смо један од првих тренинга на отвореном. Тада су били присутни навијачи и том приликом смо им обећали да ћемо се пласирати у виши ранг. Обећање смо испунили“, рекао је Тмушић. А „краљ стене“ Стефан Којић каже: „Ово је свакако велики успех. Захвалио бих се навијачима на подршку и надам се да ће наредне сезоне бити

још бољи“. Тако мисли и прецизни шутер Александар Јевђић: „Дивота је видети да у овако малом месту људи толико живе за кошарку“.

У тренуцима славља не заборављају се ни људи који су почели да испишују странице историје КК „Златибор“, пре свих тадашњи председник СОФК-е Сеад Беговић (1949-2012) који је као клупски функционер пружио немерљив допринос у време када се клуб тек афирмисао као кошаркашки колектив. 3. В.

Дарко Брашанац од Чајетине до титула, Лиге шампиона и шпанске Примере

Међу добитницима признања „Димитрије Туцовић“ је и истакнути фудбалер Дарко Брашанац, рођен у Чајетини 1992. године, који је у свом спортском успону кренуо из родног места па стигао до „Партизана“, репрезентације и шпанске лиге. Озбиљан и посвећен у фудбалском напредовању, овај играч везног реда свуда је редовно успешно повезивао, титуле шампиона државе славио, у Лиги шампиона наступао. Игра у „Бетиси“ из Севиље. Дарко је спортски понос Чајетине, доказ да су ови простори увек давали таленте који упорно стижу до врхова.

„Почео сам да тренирам фудбал са шест година у хали у Чајетини код Радула Симића, који уз Ђорђа Раковића има највеће заслуге за мој развој пре одласка у ФК „Партизан“ у мојој 13. години. У „Партизану“ ме је све до првог тима тренирао Слађан Шћеповић. Одирао сам преко 200 утакмица за први тим „Партизана“, освојио четири титуле шампиона, два трофеја Купа Србије. Дебитовао сам у Лиги шампиона против „Арсенала“ са 18 година, играо

групну фазу Лиге Европе, био у „Партизану“ капитен у последњој години играња у том клубу“, наводи Брашанац, додајући да је стандардни члан свих млађих категорија репрезентације Србије био од 2004. године, полуфиналиста

Европског првенства играча до 19 година у Румунији, стандардан члан младе репрезентације и учесник Европског првенства за играче до 21. године одржаног у Чешкој. Одирао је и три утакмице за А селекцију наше земље.

„У августу 2016. године прелазим у „Бетис“ из Севиље, члана шпанске Примере. Ту сам у првој години играња одиграо 26 утакмица, укључујући и утакмице против „Реала“ из Мадрида, „Атлетика“, „Валенсије“, ...“, набраја овај успешни фудбалер, сада ослонац те екипе. М. Ј.

страдању Срба и неалбанаца, као и чувању сећања на јунаштво наших бораца на Косову и Метохији кроз репортаже и колумне.

„Непоменута али свакако најзначајнија награда јесте потерница приштинских власти такође због текстова о страдању Срба на Косову и Метохији, репортажа о Кошарама и Круми, селу у албанским планинама у којем су на живо вадиле органе отетим Србима. Потерница значи да сам ваљано урадио свој посао и неизмерно се захваљујем властима никад признате кржаве „републике косово“ на указаној части!“, казује Меденица.

Себе описује као критичара сваке власти, уверен да новинар пре свега то мора да буде не би ли се звао новинаром. „А ове садашње власти нарочито, јер написати или рећи да су учинили нешто добро за Србију било би равно издаји самог себе и своје деце, њихове и будућности наше Србије. Борац сам једнако против режима Александра Вучића колико и његовог ментора Мила Ђукановића! Увек вођен постулатом да нема довољно велике цене коју новинар може и треба да плати, јер одговорност за свако наше слово није само у дану, години, већ деценијама и вековима пред нама“, истиче он.

Објавио је збирку репортажа „Бестрагом“ и то, како каже, да ће берке сутра могле да кажу: „Тата се трудио нешто да уради и својим словом покрене људе да размишљају својом главом!“. „Све што сам постигао дугујем управо њима двома, баш као што и оне дугују да никад не заборавамо оно чему их учим од рођења: човекољубљу, поштењу, непоколебљивом ставу по сваку цену и оном најважнијем – Србија заувек у срцу, а нема срца ако оно није Косово и Метохија и ако генерације не учимо: „Данас овде – догодине у Призрену, Пећи, Приштини, Ђаковици...“, рекао нам је Михаило Меденица. М. Ј.

И у овој години подручје општине Чајетина, особито туристички центар Златибор, изузетно је атрактивно и привлачно за инвеститоре и градитеље. Док је у прошлој години Општинска управа Чајетина издала укупно 105 грађевинских дозвола, у првој половини ове већ их је издато преко 60, што најављује обарање годишњег рекорда.

То за "Златиборске вести" истиче начелник Општинске управе Чајетина Вељко Радуловић, додајући да је велико интересовање за изградњу нових модерних садржаја прави начин да Златибор остане у врху туризма и квалитета пружених услуга. При томе, експедитивно и ажурно се у Општинској управи ради на издавању потребне документације, овде инвеститори без чекања добијају потребна документа. И све се

изградња гаража у подрумским и сутеренским етажама, такође и изградња многих паркинг места. А све то кроз умањење износа доприноса за уређење грађевинског земљишта, за етаже на којима се налазе ови садржаји. Поднет је и предлог умањења износа доприноса за уређење грађевинског земљишта за све објекте у оквиру којих би се градили отворени и затворени базене, што је проширење садржаја туристичке понуде", каже начелник Општинске управе и наставља:

Озакоњено 515 објеката

"Посебно напомињем да је поступак озакоњења приведен крају: поднето је 517 решења о уклањању објеката у надлежности грађевинске инспекције по Закону о озакоњењу објеката, а до сада смо озакоњили 515 објеката. Донета су и два решења о уклањању објеката за које неће постојати могућност озакоњења зато што се налазе у сливном подручју акумулације Рибница. И поред објективно мањег броја радника него што је потребно за послове озакоњења, успели смо да у оквиру законских рокова завршимо већину тих послова. Подносили смо захтев Министарству за локалну самоуправу као и Министарству грађевинарства за запошљавање два додатна грађевинска инспектора, како би контролу градње без дозволе као и градњу објеката са дозволом довели на најбољу меру".

Радуловић напомиње да је локална самоуправа у првој половини 2017. године по основу наплате доприноса за уређење грађевинског земљишта, као и по основу накнаде за отуђења грађевинског земљишта из јавне својине приходавала износ од око 500 милиона динара.

Више посла него запослених

Подсећамо да је у прошлој години у Општинској управи Чајетина извршено превођење података матичних књига локалне самоуправе у централни систем за чување података. Поменути подаци су у једном систему који је сада свима доступан, што значајно доприноси бржем прибављању докумената потребних грађанима. Током 2016. године делимично је измењена и допуњена планска документација: извршене су

Вељко Радуловић

измене и допуне Плана генералне регулације и Плана детаљне регулације за Тржни центар на Златибору. Урађен је и План детаљне регулације за изградњу панорамске гондоле на Златибору. Из области имовинско-правних односа донето је преко 50 решења о експропријацији и административном преносу парцела непходних за издавање грађевинске дозволе за гондолу.

Упитан колико овај ефикасан рад Општинске управе користи грађанима, Вељко Радуловић одговара да добар и ефикасан рад локалне самоуправе, као сервиса грађана, њима највише и значи. "Они могу сигурно и брзо да прибаве податке и документацију која им је потребна. Суштина је да се у општини Чајетина, за разлику од многих општина у Србији, готово не чека на издавање докумената. Поред увођења електронских новина, истичем и ефикасан рад службеника. Обим посла је свакако већи у односу на број запослених, али како смо ограничени републичким прописима ми успевамо и са овим бројем да остваримо најбољи могући учинак", каже он.

М. Ј.

Златибор привлачи градитеље, рекорд у броју дозвола

У првој половини ове године већ издато 60 грађевинских дозвола, а има и 20 потврђених урбанистичких пројеката и 50 пројеката парцелације, наводи начелник Општинске управе Вељко Радуловић

ово обавља без икаквог недостатка и потпуно у складу са законом, што су потврдиле редовне инспекцијске контроле рада Општинске управе.

"Процена за рекордан број дозвола заснована је и на 20 потврђених урбанистичких пројеката и 50 пројеката парцелације, па очекујемо да ће за ове парцеле врло брзо бити поднети захтеви за изградњу те до краја године издате дозволе за изградњу објеката на тим парцелама. Зарад побољшања амбијента за долазак нових инвеститора, поднет је Скупштини општине Чајетина предлог одлука којима би се стимулисала

Април, мај и јун су месеци које Туристичка организација Златибор користи за посете сајмовима како у земљи тако и у иностранству. Златибор, према многобројним анкетама је најпосећенији, јер има много тога да понуди – како у природним лепотама, тако и у забавним и културним садржајима.

Туристички сајмови су места где се сусрећу заинтересовани посетиоци и представници туристичких организација. На сајмовима се посетиоци могу упознати са понудом али и са ценама. Сајамски попусти на аранжмане су врло популарни и то је разлог зашто су сајмовима треба придавати пажњу.

„Најзначајнији сајам на којем смо се представили овог пролећа свакако је онај где смо били партнери а то је био сајам у Лукавцу (БиХ), који се одржавао у мају месецу. Имали смо веома запажен наступ, велики број медија је пропратио Златибор, доста се писало о нама као о најпосећенијој планинској дестинацији и о понуди нашег туристичког центра. Након тога смо наставили наше промоције: обишли смо Подгорицу,

Вогойаг у Гостилићу, светска туристичка атракција

ковцем на Градини, ми ћемо покушати да увежбемо пешачком стазом та два локалитета, а надамо се да ћемо следеће године уредити још један такав видиковац на Чиготи.“

У прошлој години је на нашој планини рекордно посећена била Стопића пећина. Са новом расветом и стазама, са бигреним кадама и другим природним реткостима побрала је све похвале. А оно што Златибор издваја од других туристичких места јесте управо могућност посете многобројним занимљивим и уређеним излетиштима и локалитетима као што су Музеј „Старо село“ у Сирогојну, Гостиље са својим водопадом, Увац с меандрима, уска пруга „Шарганска осмица“, Национални парк „Тара“, Вишеград са Андрићградом и другим особеностима... Ту су и посете уређеним дегустационим центрима нашег краја где се туристи упознају са традиционалним укусима овог подручја, истиче Живановић и додаје:

„Они туристи који краће бораве на Златибору овде у самом туристичком месту могу да уживају у преко 80 километара уређених пешачких стаза, више од 60 километа-

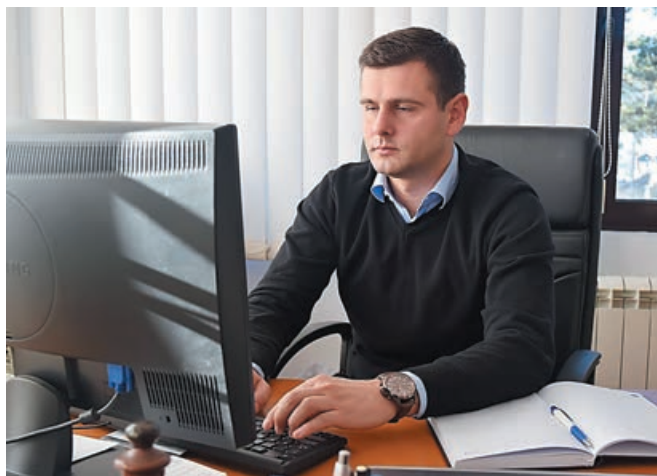
Златиборско лето с „Дино парком“ и новим садржајима

„Током пролећа одржали смо промоције Златибора у Србији и околним земљама, а акценат у овој туристичкој сезони стављамо на активан одмор, адреналинске спортове, нове пешачке и бицикличке стазе, видиковце, излете и локалитете“, истиче Владимир Живановић

били у Бањалуци, затим у Темишвару... Очекује нас још презентација у Скопљу и тим наступом би, отприлике, заокружили наступ и промоцију пред летњу туристичку сезону у земљама у окружењу“, прича за „Златиборске вести“ Владимир Живановић, директор ТО Златибор.

Након промоција на сајмовима, Туристичка организација Златибор ће, у склопу кампање „Види Србију“ коју организује ТО Србије, учествовати у овом каравану. Ово је промотивна летња кампања којом ће се представити туристичка понуда Србије, уз позив гостима из држава региона на савршен одмор у нашој земљи. А своје важно место ту ће имати и Златибор. Кампања траје до 30. септембра.

„Почетком сајамских наступа, односно са сајмом туризма у Београду, акценат смо ставили на ак-

Владимир Живановић

тиван одмор и адреналинске спортове... Највише смо промовисали нови забавни парк на Златибору – „Дино парк“, чије отварање је 29. јуна. Поред тога упознали смо ту-

ристе са великим бројем нових пешачких и бицикличких стаза. Ове године ћемо уредити још један видиковац на локалитету Око. Са прошле године отвореним види-

ра бицикличких стаза, да посете видиковце, оду на златиборска купалишта... Готово сви хотели имају уређене велнес и спа центре.“

И за ову летњу сезону Туристичка организација Златибор, уз подршку општине Чајетина, припремила је низ културно-забавних садржаја као што су: Међународни фестивал спортског филма, рок фестивал „Хилз ап“, Сабор трубаца западне Србије у Тић пољу уз концерт Мирослава Илића, десетак концерата познатих извођача забавне музике који ће се одржати на Краљевом тргу, наступи фолклора, музичке вечери, представе, садржаји за децу... Ту су и нарасле занимљиве сеоске манифестације које негују дух старог времена, гостољубље домаћина и – оно што недостаје у овом модерном добу – време за дружење.

Мирјана Ранковић Луковић

Пројекти општине Чајетина доносе радна места и зараду

О низу започетих или обављених послова, које на добробит нашег становништва општина спроводи заједно са партнерским организацијама или уз помоћ ресорних министарстава, говори Бојана Божанић, ангажована на координацији тих пројеката

Нова млекарна и подршка произвођачима млека, сушара за воће са новим радним местима, подизање вишенаменског објекта за младе и њихове садржаје, обнова и чување наших вредних здања, унапређење квалитета услуга до европског нивоа уз представљање најбољих локалних пракси, градња новог стадиона на Златибору за спортске садржаје...

Те и друге пројекте, који нашим становницима доносе шансе и зараду, управо спроводи општина Чајетина, заједно са партнерским организацијама или уз помоћ ресорних министарстава. У координацији спровођења ових општинских пројеката учествује и Бојана Божанић, директорка ЈП "Голд гондола Златибор".

Она за "Златиборске вести" представља сваки подухват понаособ, говорећи и о њиховом развојном значају. Најпре помиње прекогранични пројекат "Валоризација производње млека у прекограничном подручју Србија - Црна Гора" који се остварује уз подршку Европске уније и траје до 2018. године.

"Њима је планирано успостављање и опремање две мини млекарне: код нас у Кривој Реци и у црногорском Плаву. Оне су прилика да мали произвођачи имају сигуран пласман свежег млека. Наша млекарна производиће сир и кајмак, а она у Плаву традиционални масни сир. Мини млекарна у Кривој Реци гради се и опрема на локацији сточне пијаци, где већ постоји лабораторија за контролу квалитета млека. Планирано је да она преради дневно 3.000 литара свежег млека и да се готови производи, односно сир и кајмак, пласирају првенствено на локалном тржишту, односно хотелима и ресторанима на Златибору и околини. Овај пројекат ће у економском смислу имати велики значај не само за Криву Реку већ и за целу општину Чајетина. Поред запошљавања у мини млекарни, биће креирани предуслови да мали произвођачи унапреде и економски валоризују свој рад, што ће у перспективи бити подстицај и допринос оживљавању сеоских подручја", истиче Бојана.

У та улагања за развој пољопривреде уклапа се и пројекат «Сушара за воће, посао за младе». Наиме, Канцеларији за младе општине Чајетина на конкурс Министарства омладине и спорта одобрен је пројекат „Сушара за воће, посао за младе“ у вредности од 1.680.000 динара. Његов циљ је да мла-

дим воћарима обезбеди један од начина како могу да се samozапосле и покрену свој бизнис. «У Кривој Реци је опремљен простор са комором за сушење воћа, што је омогућило да се активира неактивно удружење воћара и повртар које је учланило младе жељне да се укључе у рад. Организовањем обука подстакнути су млади да кроз регистрацију својих пољопривредних домаћинстава могу да се samozапосле и своје производе пласирају на тржиште», објашњава Божанићева и додаје да је за време трајања пројекта обезбеђено бесплатно сушење воћа, амбалажа и етикета. Општина Чајетина помаже тако што финансира текуће трошкове (струја, вода и друго). Након завршетка финансирања од стране Министарства омладине и спорта, сушара за воће наставља да ради у оквиру предузећа „Златиборски еко аграр“, са запослењем двоје младих у сушари. За почетак, младима је обезбеђено бесплатно сушење воћа, а касније ће се наплаћивати, али само за покривање текућих трошкова.

О пројекту изградње Омладинско-културног центра на Златибору, мултифункционалног објекта са око 2.000 квадрата простора, писано је да га општина Чајетина финансира заједно са Министарством трговине, туризма и телекомуникација. Вредност објекта је 130 милиона динара, од чега министарство учествује са 40 милиона динара. До краја ове године објект треба да буде завршен. «У оквиру Омладинско-културног центра налазиће се позоришно-биоскопска сала са 225 места, галерија и библиотека, више канцеларија за удружења која послују на територији општине Чајетина, а један део биће намењен и за активности особа са инвалидитетом. Испред ће бити уређен амфитеатар, у коме ће моћи да се одржавају мање културне манифестације. Изградњом овог центра културе све посећенији Златибор трајно ће решити проблем одржавања разних манифестација у зимским месецима, које до сада није било могуће организовати због недостатка адекватног простора», каже саговорница «Златиборских вести».

Важан актуелни пројекат је и обнова родне куће Димитрија Туцовића у селу Гостиљу. Немачка организација SWRD одобрила је средства за реконструкцију крова Туцовићеве родне куће, а послови су обављени по пројекту Републичког завода за заштиту споменика културе. Тиме је подржан предлог туристичких организација Златибор и Ужице, те Туристичког удружења Гостиље да се реновира кров дашчаре у којој је рођен Туцовић. Кућа је заштићена као музеј и споменик културе, а обнављана још 70-их година прошлог века, с тим што су тада радови заобишли поправку крова који је последњи пут обновљен 1953. године.

Општина Чајетина је укључена и у пројекат "Европа за грађане и грађанке", као партнер са бугарском општином Сухиндол. Захваљујући овом пројекту, каже Бојана Божанић, стимулисаће се нови начин размишљања о духу Европске уније, а мањим локалним заједницама пружити алати који ће им омогућити да се активно укључе у рад ЕУ и да се њихов глас што даље чује. Одржава се неколико међуна-

родних семинара и радионица на којима мале локалне заједнице имају прилику да представе своје проблеме и пројекте. Општина Чајетина је у мају ове године представила своје потенцијале и пројекте у граду Таурисану у Италији. Фокус пројекта је на младима и унапређењу њиховог активирања у оквиру тековина Европске уније и модерних алата за учење у развоју заједнице. Партнери на пројекту који ће размењивати искуства долазе из Грчке, Португала, Шпаније, Пољске, Француске Гвајане, Малте, Црне Горе, Италије и Србије.

Сродан томе је пројекат "Подршка локалним самоуправама у Србији на путу придруживања ЕУ", са унапређењем квалитета услуга, дијалога и ефикасности локалне администрације. Општина Чајетина у партнерству са Сталном конференцијом градова и општина реализује пројекат унапређења услуга из области заштите животне средине на локалном нивоу који финансира Краљевина Шведска. СКГО општини Чајетина пружа мере подршке у екологији с циљем да јој помогне да превaziђе све проблеме и убрза њихово решавање. "Програм ставља посебан акценат на два међусекторска питања: родну равноправност и добру управу (укључујући транспарентност и антикорупцију), које треба да

буду саставни део свих програмских активности и постигнутих резултата. Очекује се да до 2020. године, захваљујући и утицају овог програма, локалне самоуправе у Србији буду боље припремљене за придруживање ЕУ", закључује Бојана.

А градња новог стадиона спортског центра на Златибору такође је важан подухват за развој спортског туризма, већу посету и приходе. Изградњу овог стадиона највећим делом финансира општина Чајетина, док је Министарство туризма за ове намене издвојило 10 милиона динара. Са новим и два постојећа стадиона на Швајцарији, као и неколико фудбалских терена у приватном власништву, лакше ће се задовољити изражене потребе, јер на Златибор на припреме у току једне године дође и по 100 спортских екипа. Нови стадион ће бити у функцији од следеће године. Изградњом овог спортског терена општина Чајетина даје допринос развоју спортског туризма на Златибору. Циљ је да Златибор постане регионални и европски центар за припреме спортских екипа", напомиње наша саговорница.

М. Ј.

НАШ ИНТЕРВЈУ: ДР ИНЖ. ПЕТАР Ј. ГРБОВИЋ

У Чајетини као дечак сањао да буде електричар, а постао научник признат у свету

Петар Ј. Грбовић (46), наше горе лист, научник је признат у свету. Електроника је његова област, научно-истраживачки рад у индустрији садашња делатност, а тренутно живи и ствара у Дизелдорфу у Немачкој. Кренуо је из Чајетине и знањем, радом, упорношћу свет освојио. Радио је на Новом Зеланду, па у Француској, сада је виши стручњак енергетске електронике у европском истраживачко-развојном центру кинеске компаније "Huawei Technologies". Упоредо са научно-истраживачким радом у индустрији, повремено одржава кратка предавања на докторским студијама на више факултета широм света.

Са овим успешним нашим земљак, у време кад школа у којој је образовање започео обележава 130 година постојања а општина Чајетина свој празник, разговарали смо за «Златиборске вести».

■ *Пути Ваше образовања кренуо је из чајетинске ОШ «Димитрије Туцовић». Какве Вас усвојене везују за њај период, ко је био Ваш учитељ, а касније разредни старешина, какав сте успех имали у основној школи?*

Да, баш тако, моје образовање почиње управо у основној школи у Чајетини. Све је почело давне 1978 године. Прва четири разреда сам био код учитељице Јелке Станковић. Учитељица памтим као једну дивну особу. Године 1982. крећем у пети разред. Првих пар месеци мој разредни старешина је био сада покојни Душан Петрић, кога касније замењује Никола Вукмановић.

Мој успех у основној школи је јако варирао од разреда до разреда. У по-

четку сам врло добар, потом одличан, касније поново врло добар, па чак у једном периоду и добар. "Најгори" период је био седми разред. Иначе, увек сам био добар у ономе што сам волео и желео да радим, као што су математика и физика. Нажалост, не бих могао да се похвалим успехом из "друштвених" предмета као што су матерњи језик, руски језик и слично.

■ *Даљи ток Ваше школовања: средња, факултет... и ко је открио, преознао Ваш таленат?*

Још при крају основне школе сам схватио шта бих ја желео да будем кад "порастем". Желео сам да будем електричар. То можда најбоље илуструје детаљ из разговора са Вањом Булићем, негде у лето давне 1983 године.

По завршетку основне школе настављам школовање у средњој усмереној школи у Чајетини. Ту сам био прве две године на смеру машинство. Касније одлазим у Ужице у средњу Техничку школу где завршавам трећу и четврту годину, смер електротехничар. И ту почиње да се остварује мој први дечачки сан, "кад порастем да будем електричар".

По завршетку средње школе одлазим на одслужење војног рока. Кад сам се вратио из војске, у јесен 1991., крећем на студије електротехнике на Техничком факултету у Чачку. Нажалост, то није било оно што сам желео. Мој сан је био да студирам на Електротехничком факултету (ЕТФ-у) у Београду. Било је то врло једноставно питање; ЕТФ или ништа. Коначно 1994. године напуштам студије у Чачку и одлазим на ЕТФ где крећем студије скоро од нуле. Почетком 1999. године сам дипломирао на катедри за енергетске претвараче и електромоторне погоне. Исте године уписујем магистарске студије на истој катедри.

Питате ме ко је открио мој "таленат"? Ја ипак не бих рекао таленат, то је јака реч. Радије бих напоменуо неколико особа који су желели да ми помогну да завршим студије и бар делимично остварим своје снове. Ту бих, пре свега, поменуо Милорада Родића Роду, директора и власника фирме RDA co. из Београда. То је човек који је обезбедио стипендију и финансиј-

ску подршку док сам био четврта и пета година редовних студија, а касније и за време магистарских студија. Друга особа коју не бих смео да заборавим је академик проф. др Слободан Н. Вукосавић, у то време мој професор и ментор, а сад пријатељ и колега. Проф. Вукосавић је човек који се потрудио да од мене нешто начини (колико је то било могуће ☺) и да ме касније пошаље у "бели свет".

■ *Када сте добили одлуку да одете из Србије и шта вас је на то подстицало?*

Можда један од главних разлога да почнем да размишљам о (привременом) одласку из Србије је чињеница да је у то време било јако тешко доћи до посла и радног места где бих мо-

шаље у иностранство: Енглеска, Америка, Италија... Међутим из разноврзних разлога ништа од тога није успело да се оствари и ја сам остао у Србији све до почетка 2003. године. Можда је то била и моја судбина, можда још није било време да се иде из Србије.

По завршетку магистарских студија, почетком 2003. године, по препоруци проф. Вукосавића одлазим на крај света, на далеки Нови Зеланд. Ту на Новом Зеланду остајем до пролећа 2005. и у том периоду радим у развојном одељењу француске компаније "Schneider Electric". Касније одлазим у Француску, где радим у централном развојном одељењу исте компаније.

У јулу 2010. године сам одбранио докторску дисертацију на великој школи у Лиљу у Француској (l'Ecole Centrale de Lille, France). Непосредно после тога са породицом прелазим у Немачку, гда сам и данас. Тренутно радим у европском истраживачко-развојном центру кинеске компаније "Huawei Technologies".

Паралелно са научно-истраживачким радом у индустрији, повремено одржим кратка предавања на докторским студијама на више факултета (Università degli Studi Roma Tre, Rome, Italy; Universidad Politécnica de Madrid (UPM), Spain; University of Hong Kong, Hong Kong; Harbin Institute of Technology, Harbin, China; Department of Electrical Engineering, University of Catania, Italy).

■ *Да ли се успели да остварите свој циљ и да ли вас "вуче" да се вратите у своје родно место?*

Па могао бих рећи да сам бар делимично остварио своје снове и своје циљеве. Уствари, снови и циљеви се мењају и увек кад смо на корак остварења треба да имамо један сан и један циљ више. У супротном, на крају без тога све постаје бесмислено.

Да ли ме вуче да се вратим у родни крај? Наравно, вуче ме зајичај и то све више што сам старији. То најбоље говоре стихови "Златибор је тако чудан и кад спаваш ти си будан. Нигде лепше нигде више пољско цвеће не мирише". Јако често долазим у родну Чајетину и Очку Гору. И увек ме хвата иста туга кад полазим назад за Немачку. Надам се да ћу у догледно да се време вратим у Србију.

Драгана Росић

Нова возила за „Водовод” донација Владе Словеније

Јавном комуналном предузећу „Водовод Златибор” уручена су као донација возила вредна 215.000 евра – пик ап 4Х4’ марке „форд” и камион „ивеко” са две надградње, од којих је једна за одношење трапезних контејнера, а друга је кипер.

Извођачи радова – конзорцијум „Хидроинжењеринг”, „Беохидро” и „Јединство”, који су добили послове на изградњи постројења за пречишћавање отпадних вода на Златибору – предали су ЈКП „Водовод Златибор” на употребу два возила, вредности око 215.000 евра.

„Добили смо возило пик ап 4х4 марке ‘форд’ и камион ‘ивеко’ који има две надградње. Оба возила биће коришћена у току изградње самог постројења за продужење канализационог колектора, уређење реке Обудојевице, а могу се користити и за све остале потребе нашег предузећа”, каже Раде Јовановић, директор ЈКП „Водовод Златибор”.

Будуће постројење је капацитета 20.000 становника, где ће се вршити терцијарна обрада отпадних комуналних вода.

”

Добили смо возило пик ап 4х4 марке ‘форд’ и камион ‘ивеко’ који има две надградње, укупне вредности око 215.000 евра, каже Раде Јовановић, директор ЈКП „Водовод Златибор”

Један од донатора за његову изградњу је Влада Словеније.

„Словеначка влада и за Србију и за земље Балкана које су у развоју обично кроз средства која су опредељена за изградњу постројења донира и део средстава за набавку опреме и специјалних возила. Она су потребна за одржавање самог постројења, а исто тако

помажу и комуналним предузећима за обављање њихових функција”, каже Срђан Филиповски, представник конзорцијума „Хидроинжењеринг”, „Беохидро” и „Јединство”.

Изградњом постројења за пречишћавање отпадних вода и његовим пуштањем у рад, општина Чајетина биће проглашена првом еколош-

ком општином у Србији. Радови би требали да почну до краја јуна: пројекат је урађен, обезбеђена су средства, док ће грађевинска дозвола бити издата након решених имовинско-правних односа.

„Опет имамо тај мали проблем око издавања грађевинске дозволе, где имамо то спорно земљиште. Надам се да ће на овом примеру држава показати да размишља о грађанима и да неће то пребацивати на локалну самоуправу или неке личне интересе. Јер, ако је гондола комерцијални пројекат, постројења за прераду отпадних вода су одрживи пројекти и у циљу су заштите животне средине”, наглашава Милан Стаматовић, председник општине Чајетина.

Иначе, „Водовод” је до сада набавио доста опреме и механизације, а у наредном периоду следи обнова оног што је старо, попут трактора, цистерне за воду. У плану је и да се, кроз неке нове пројекте, набави и нова „вома”, како би ово предузеће увек било у приправном стању да одговори на захтеве свих корисника.

Н. Целебџић

„Водовод” је до сада набавио доста опреме и механизације, а у наредном периоду следи обнова оног што је старо, попут трактора, цистерне за воду...

У селима поправљају макадамске путеве

Радници КЈП „Златибор“ засадили 23.000 садница сезонског цвећа и 1.000 ружа на јавним површинама у Чајетини и на Златибору

Пред активности на сакупљању и транспорту комуналног отпада и на кошењу зелених јавних површина, Комунално јавно предузеће „Златибор“ ових дана ради на реконструкцији макадамских путева у сеоским месним заједницама.

Служба летњег одржавања путева КЈП „Златибор“ ових дана ангажована је на обележавању хоризонталне саобраћајне сигнализације и машинском кошењу путног појаса. Окончани су и радови на садњи око 23.000 садница сезонског цвећа и око 1.000 садница ружа, тако да су све јавне површине у Чајетини и Златибору на овај начин улепшане, а у летњем периоду следи њихово одржавање. Директор КЈП „Златибор“ Срђан Пантовић истиче да ће активности овог предузећа током лета бити интензивирани.

„Почетком летње туристичке

Технички сиремни за квалитетан рад

сезоне значајно се увећавају количине како комуналног тако и кабастог отпада. Ми смо спремни и кадровски и технички да одговоримо на те захтеве и надамо се да ће туристичка сезона протећи без проблема, бар што се тиче наших послова. Предузеће је преко Националне службе за запошљавање ангажовало 11 радника у периоду у наред-

на четири месеца. То ће нам помоћи да послове за које нам је потребна физичка радна снага можемо обавити квалитетно и на време“, додаје Пантовић.

На питање како је задовољан пословањем КЈП „Златибор“ Пантовић каже:

„Трећу годину за редом предузеће бележи позитиван финансијски резултат, што је пре

Срђан Пантовић

неколико дана потврдила и ревизија која нам је била у контроли. Да нагласим да је у току набавка 50 контејнера од 1,1 кубних метара и 15 контејнера од 5 кубних метара. Они ће бити постављени на подручју сеоских месних заједница. У протекле три године КЈП „Златибор“ комплетно је обновило возни парк, тако да се у скорије време не планира куповина нових возила“.

Као један од приоритетних послова која се налазе у плану рада овог предузећа је измештање претоварне станице са локације на Златибору, као и изградња објекта за складиштење соли и ризле за потребе зимске службе.

Д. Росић

У овој години навршава се деценија рада етно-домаћинства «Бошкова вода» у Љубишу, а почетна идеја породице Дацовић да оживи то имање предака претворило се у изузетан туристички успех. У све већем броју гости, домаћи и страни, долазе да се овде одморе. Током летње сезоне тешко је наћи слободан лежај, а само у овој години у модерно опремљеним брвнарама „Бошкове воде” боравили су и туристи из Малезије, Кине, Турске, Азербејџана...

Шта је оно што мами посетиоце у лепоте овог скровитог, удаљеног Златибора? Призори као у бајци, брвнаре усред ливада и борова, традиција савремено понуђена. Бисерно чисте воде и речица на којој је направљено лепо купалиште. Мириси очуване природе и поглед који одмара. Укуси домаће кухиње, јела по рецептима наших бака: развијана гибаница, свежа телетина и пастрмка, бели мрс из качице, пројино брашно са поточаре. Прави простор за бекство од урбане свакодневице. И увек пажња домаћина, лепа реч, ненаметљиво народно гостопримство.

А «Бошкова вода» је, уствари, пример паметне пословне идеје и предузимљивости, једна породична прича која многим у нашим лепим селима може да послужи као узор. Испричале су је генерације породице Дацовић, свако дајући

„Бошкова вода” тече традицијом и породичном слогом

Деценија рада етно-домаћинства породице Дацовић, у које сада долазе и гости из Малезије, Кине, Азербејџана. – “Добру пословну идеју увек треба изгурати, а сложна породица је у томе најсигурнији ослонац”, каже власник Урош Дацовић

свој удео у туристичком успеху. Некад деда Бошко, по коме је све ово названо, па његов син Александар који се први подухватио радова и уређења, а данас унук Урош, млад човек у чијим рукама је вођење и развој успешног етно-домаћинства. Наравно, и остали чланови породице неуморни у заједничком раду.

Ту у Горњем Љубишу, подно Превије и Чиготе, живео је некад Бошко Дацовић и имао

ове ливаде кроз које је речица текла. Његов син Александар, с породицом настањен у Ужицу, решио је пре 10 година да овде на очевини обнови домаћинство. Купио омању стару брвнару у селу и преуредио је за породичне потребе, да имају викендицу кад наврате из града. – Упоредо с тим, преградили смо ову речицу и направили невелико купалиште. Нисмо тада ни размишљали о туризму, тек

да лепо уредимо простор где ћемо се одмарати – сећа се Александар Дацовић.

Но људи су приметили ово пријатно место крај пута у Горњем Љубишу и почели лети да свраћају на купање. Застајали су и они што у возилима крстаре овим кружним путем кроз села, «златиборским кругом двојке». Схватили су Дацовићи да треба нешто предузети, шансу за зараду искористити. Али била су потребна већа улагања, јер нема развијеног туризма ако госту све није потама.

Брвнаре са интернетом

– Решили смо тада да улажемо и уредимо етно-домаћинство – прича за «Златиборске вести» млади власник «Бошкове воде» Урош Дацовић. – Још три брвнаре смо набавили и за туристе опремили, онда и још две. Укупно шест ових кућица са двадесетак лежајева имамо сада,

свака је споља као старинска а унутра модерно опремљена: са двокреветним и четворокреветним собама, купатилима, телевизорима, интернетом. Пре пет година смо направили и објекат ресторана, уредили воденицу поточару на имању, проширили купалиште које је сада 40 са 15 метара и доградили базен за децу, цео простор обогатили садржајима. Коштало је то прилично, све смо финансирали задужујући се кредитима код банака и Фонда за развој, али сад доноси приходе, исплаћује се.

Туриста је последњих година у «Бошковој води» све више, додаје Урош. Посебно током летње сезоне када је домаћинство увек пуно, мада долазе и за Нову годину и зимски распуст, понекад и у вансезони.

Прво су нам долазили домаћи гости, углавном из Београда и Новог Сада, онда и из Црне Горе и БиХ, да би «Бошкову воду» за њима упознавали и Немци, Руси, Украјинци, Румуни. Овог пролећа било их је и из далеких земаља. Сазнају за нас јер нам је понуда добро позиционирана (оцена 9,6) на сајту booking.com. Ево, недавно су четири туристкиње из Кине овде боравиле и врло су задовољне, чак су нам и концерт приредиле, уз свирку на фрули и песму. Иначе, гости нам остају у просеку по четири-пет дана: за то време обилазе цео Златибор, упознају занимљивости. Кажу да им се свиђа ова тишина, ли-

ваде, одмор као у кућној атмосфери. Некад се и хране у нашем ресторану, увек смо им на услузи. Радимо сви у породици и по 15 сати дневно да гостима угодимо – додаје Урош Дацковић.

Свекрва и снаха сложне у кухињи

А за храну су задужене свекрва и снаха: Александрова супруга Милена и Урошева супруга Бобана. Оне, у слози, праве укусна домаћа јела, зна се овде редослед ручка: прво се сервира предјело с кајмаком и сиром, гибаницом, поврћем, онда главно јело – телетина испод сача или пастрмка – уз салату,

а за дезерт су народни колачи: обланде, слатке пите и друго. Искуснија домаћица Милена каже да увек има посла у кухињи:

– Нема ту неких посебних тајни у спремању. Поштујемо рецепте наших бака и народно искуство, а обезбеђујемо увек свеже месо, поврће, пројино и хељдино брашно, сир и кајмак, све што треба. Најважније је бити посвећен и упоран, помоћи породици. Да млађи наставе оно што је започето, поштују традицију, а посао модернизују у складу с временом. Бобана и ја се лепо слажемо, све на време стижемо – прича свекрва, док снаха додаје

да уважава оно што јој Милена каже и да је ово захтеван, али леп посао који доноси зараду.

Један члан породице – Миленин и Александров други син, Урошев брат Раденко – већ пет година је преко океана, у далеком Чикагу. И он одатле доприноси успеху «Бошкове воде»: помаже кад затреба, сад размишља да се врати овде и укључи у породични посао. Љубиш је некад привлачнији и од светлости метропола.

Отац Александар не крије да му се сан остварио: – На мојој очевини, која је била заборављена, створили смо успешно туристичко домаћинство и прилику млађима да зараде и овде остану.

А Урош, предузимљив младић чије искуство може да помогне развоју златиборског туризма, овако закључује: – Било је и има великих одрицања у овом послу. Али успели смо и допринели туристичком напретку не само нашег домаћинства, него и Љубиша. Захваљујући «Бошковој води» људи су боље упознали лепоте села. Сада и други овдашњи домаћини иду нашим стопама, срећују своја домаћинства и издају гостима смештај. Тако сви доприносимо туристичком развоју Златибора и наше развијене општине Чајетина. Моја порука је да добру пословну идеју увек треба изгурати, а сложна породица је у томе најсигурнији ослонац.

М. Ј.

Народна надметања и прављење катрана на вишебоју у Јабланици

Камен с рамена најдаље бацио Ненад Мартиновић, у превлачењу конопца прва екипа „Стефан и Див“, а у пузању уз бандеру победио Ђорђе Лазић

У недељу 11. јуна у Јабланици је по 12. пут одржан сеоски вишебој. Народном песмом и игром уз незаобилазни наступ трубачког оркестра, отворена је ова смотра у једном од највећих, а многи кажу и најлепших српских села Јабланици. Негујући дух старина, не само кроз песму и игру већ и кроз надметања у старим вештинама кроз које су се некад на вашарима и саборима такмичили наши преци, својом живописношћу и данас окупљају многобројну публику.

Вишебој је отворио заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић који је истакао да се општина труди да, улажући у инфраструктуру својих села, унапреди квалитет живота мештана. Да у томе успева, резултат је и оваква манифестација која је и ове године довела путнике намернике из свих крајева Србије и шире.

„Организација оваквих манифестација доприноси афирмацији природних лепота, културно-историјских знаменитости које се налазе на територији општине Чајетина и све то поспешује како развој туризма на Златибору тако и сеоског туризма у

нашим селима. Ова народна смотра није класична туристичка манифестација јер вреднује неке традиционалне вредности и промовише традиционалне дисциплине које су нажалост помало заборављене у Србији, али ми се трудимо да их очувамо“, рекао је Арсен Ђурић.

Организатор, Туристичко удружење Јабланица, овом манифестацијом негује некад тако битан, а данас редак стари занат – прављење катрана. У овом селу некада су од производње црне смоласте течности, која се добија дестилацијом боровог луча, живе читаве породице.

„Ово је традиционални производ овога краја и народни лек како за људе, тако и за стоку. Доста се у ово данашње време користи у савременој медицини. Користи га фармацеутска индустрија, али ево ми имамо прилику да покажемо Србији, и шире како се производи овај стари производ катран“, објашњавао је присутнима Милоје Рајовић, председник СО Чајетина, отварајући у поподневним часовима катраницу.

О катранцијама и кирицијама писали су многи песници, а

стиховима Добрице Ерића нас је поздравио глумац аматер Жарко Божанић који је и рођен у овом селу:

„Лучар држи зубљу луча
у руци му буктии цвећ
што је вајра шћо кључа
њејов љути у бели свећ.“

Резултати такмичења из разних дисциплина или вештина, које су читав дан заокупљале пажњу посетилаца, су следећи: у скоку у даљ се надметало 10 такмичара, а скоком од три метра прво место је припало Данијелу Поповићу, Душан Симеуновић је био други а трећи Стефан Станковић.

У дисциплини бацање камена с рамена победник је био Ненад Мартиновић, друго место је освојио Стефан Петковић, а треће Мићо Радовић. У превлачење кличка прво место је после жестоке борбе припало Драгошу Мијатовићу који је резултатом 2:1 савладао Страхињу Росића. У превлачењу конопца најбоља је била екипа „Стефан и Див“, док је друга „Јабланица“ а трећа „Трипкова“. У дисциплини скок увис прво место је освојио Данијел Поповић који је прескочио 156 центиметара. Друго место је припало Марку Матовићу, а Вук-

ман Божовић је био трећи. Стефан Петковић је освојио прво место у дисциплини превлачење руком, а у финалу је са 2:0 савладао Александра Раковића. У дисциплини пузање уз бандеру прво место је припало Ђорђу Лазићу, док је други био Давид Јаџић.

У радним дисциплинама такође је било занимљиво – у стругању тестером кладаром прва је екипа Љубе Бакића Лиска, док је у дисциплини стругање дубе-

ћом тестером прво место припало екипи Удовичић-Урошевић. У ручном стругању дубећом тестером победила је екипа Ријека, друга Лиска, а трећа Трипкова. У трци коња прво је грло Вихор власника Стефана Савића, а у надметању у вучи на влаци коњским једнопрегом као и двопрегом прво место је заузело грло Немање Цветића. У вучи на влаци воловском запрегом победило је грло Милорада Анџића.

Уз лепо време, добро расположење и спортски дух протекао је и овогодишњи вишебој, у организацији ТУ Јабланица и под покровитељством општине Чајетина, ТО Златибор и СЦ Чајетина.

Мирјана Ранковић Луковић

Власницима сименталки помаже „Еко аграр“

С циљем оплемењавања расног састава набављен и газдинствима подељен репроматеријал за вештачко осемењавање крава и јуница

Кроз Програм мера подршке за спровођење пољопривредне политике и политике руралног развоја, општина Чајетина је у 2017. години издвојила значајна средства за набавку репроматеријала са циљем планског вештачког осемењавања крава и јуница на територији ове локалне самоуправе. Намера да се на територији општине Чајетина ради планско вештачко осемењавање потекла је од стручног тима “Златиборског еко аграра”.

Након мапирања потенцијалних пољопривредних газдинстава која би користила услуге по основу ове мере, расписана је јавна набавка. Семе је набављено од „Геностар-с Темерин“ из Темерина, званичног заступника у Србији „Геностара“ из Аустрије, водећег центра за репродукцију и вештачко осемењавање говеда у тој земљи и једног од најбољих у свету за развој популације сименталске расе и унапређење генетске основе у говедарству. Укупна вредност набавке по овом основу била је 1.918.224 динара (са ПДВ-ом). Набављено је 714 доза и то: 200 доза сексираног семена на женски пол и 514 доза конвенционалног семена. Сво семе је набављено од квалитетних приплодних бикова сименталске расе који су одабрани по одређеном критеријуму од стране стручних лица.

Иван Гујаничић из «Златиборског еко аграра» каже да су услови приликом расписивања јавног позива били јасно дефинисани, а то значи да се на позив могао одазвати само онај ко има регистровано пољопривредно газдинство са активним статусом и пребивалиште на територији општине Чајетина, да у свом власништву има најмање 10 и више женских приплодних грла говеда рођених закључно са 30. септембром 2016. године.

„Интересовање је много веће него што смо очекивали. На позив су се јавила 52

пољопривредна газдинства. Пољопривредници који су испунили услове да користе права по основу мере били су дужни да потпишу уговор са “Златиборским еко аграром” у коме су тачно дефинисана сва права и обавезе потписника уговора. Дозе семена распоређене су по газдинству на основу броја плоткиња сименталске расе које су под контролом основне одгајивачке организације тј. матичне службе”, додаје Гујаничић.

Незаобилазна карика у целом подухвату су ветеринарске станице које су укључене и спроводе вештачко осемењавање на територији општине. Ветеринарске стани-

изводних способности, врло захвална за гајење у нашим крајевима. Сименталска раса говеда је заступљена са више од 80 одсто од укупне популације говеда на територији општине Чајетина. С тим у вези циљ овог подухвата јесте оплемењивање постојећег расног састава, а сама селекција превасходно треба да иде у правцу побољшања млечности”.

Међу пољопривредним газдинствима која су испунила услов за коришћење услуге по основу ове мере је домаћинство Александра Костадиновића из Бранежаца, који је пољопривредом активније почео да се бави након одласка у пензију.

„Еко аграр ми је за ову годину доделио укупно 13 семена за приплод. Већ је искоришћено пет. Тренутно имам седам крава и седам јуница. Имам десетак оваца и толико јагањаца које држим за своје потребе. Сазнајући за неке стимулације и подстицаје које нуди «Златиборски еко аграр» отпочео сам сарадњу са њима. Према мени су увек били коректни. Ја сам одушевљен њиховим радом и њиховом помоћи. Мислим да ниједна општина у Србији у овој мери не помаже пољопривреднике као Чајетина”, истиче Костадиновић.

Намера “Златиборског еко аграра» је да се активности по овом основу наставе, а да се у цео процес укључи што више пољопривредних газдинстава која ће овим путем побољшати генетику запата. Сви они који нису користили право по основу ове мере имаће шансу да га користе у наредном периоду. Фокус неће бити само на оним пољопривредним газдинствима која имају у свом власништву 10 и више плоткиња већ и мање, с тим што ће сигурно постојати лимит тј. граница минимума приплодних женских грла испод које неће бити прихватљиво учешће оних који имају испод тог броја.

Драгана Росић

Дозе семена распоређене су по газдинству на основу броја плоткиња сименталске расе

це које врше осемењавање по основу ове мере су она са седиштем у Мачкату и станица са седиштем у Чајетини. Оне су, као и пољопривредници, потписале уговор са “Златиборским еко аграром” по коме су одређени начин складиштења и чувања семена, активности осемењавања, цена коштања услуге, вођења евиденције, писање извештаја и његово достављање надлежним лицима у “Златиборском еко аграру” за праћење подухвата.

Гујаничић објашњава зашто је овим подухватом обухваћена само сименталска раса: «То је веома заступљена раса говеда у Србији. Она је комбинованих про-

Полицајци се два дана надметали на Златибору

По десети пут на Златибору, Синдикат српске полиције ове године окупио је 648 полицајаца, а реч је о најмасовнијем окупљању полицајаца који су, упркос безбедносној ситуацији у нашој земљи, успели да одвоје овога пута два дана како би се дружили и надметали између себе.

„Наша ‘Полицијада’ је постала бренд и ми смо највише, од свих синдикалних организација које праве овакве скупове, препознатљиви по томе што окупљамо велики број учесника. Ове године је можда и најмањи број зато што ово по први пут траје два дана, тако да се надамо да ћемо већ следеће године окупити поново око 1.000 људи“, каже Лазар Ранитовић, председник Синдиката српске полиције.

Овогодишња “Полицијада” имала је 12 спортских дисциплина, а од екипних спортова били су мали фудбал, баскет за мушкарце и жене, одбојка, стони тенис, тенис, риболов, стрељаштво и надвлачење конопца. Гости “Полицијаде” били су представници из Словеније и Бугарске.

„Ове године смо на ‘Полицијади’, учествујемо у спортским догађајима и нека најбољи победе. Први пут смо на Златибору и морам да кажем да је организација одлична, као и сам Златибор“, каже Лука Великов Лазарски, председник синдикалне групе МУП Бугарске.

Најбоља екипа у малом фудбалу била је синдикална група Ариље, у баскету за жене синдикална група ДСИ 92, а за мушкарце синдикална група одред жандармерије Краљево.

Фотио Самир Аслани

У одбојци за мушкарце најбоља је била синдикална група Пријепоље, док је свеукупни победник овогодишње “Полицијаде” био РЦ Нови Сад.

„Моје лично мишљење је да је ово одлична прича, да се људи на неки начин растереће од свих обавеза, пословних и приватних, и заиста сам задовољна целом организацијом, девојкама и колегама. Све је било супер“, каже Милена Радуловић из ПУ Град Београд.

„Регионални центар Пријепоље, који обухвата чланове Синдиката српске полиције из полицијских станица Пријепоље, Прибој и Нова Варош, као и Граничну полицију и ватрогасце, бранио је титулу свеукупног победника освојену прошле године. Ове године нисмо успели да остваримо тај успех, екипно смо били пети“, каже Виктор Ратковић, генерални секретар Синдиката српске полиције.

„Ово је постала једна лепа пракса већ 10 година, а циљ је баш то – да се сви дружимо, да се мало опустимо, баш због тог посла који обављамо, а нимало није лак. Прва је година да је ‘Полицијада’ трајала два дана и надам се да ће овако остати, јер је ово заиста прелепо“, истиче Александар Голубовић, ПУ Ужице.

Покровитељи овогодишње “Полицијаде” били су, између осталих, општина Чајетина, Туристичка организација Златибор и одмаралиште “Сунчани брег”. **Н. Целебџић**

Излет за жене из чајетинских села

У недељу 18. јуна Савет за родну равноправност општине Чајетина реализовао је излет за жене из сеоских месних заједница. Излет су организовале и спровеле чланице Савета, мр Зорица Милосављевић и Ивана Милојевић. Програм излета је обухватио посету шумадијским знаменитостима – манастиру Враћевшница, Спомен-парку „Крагујевачки октобар“ и Шумарице, меморијалном комплексу Оплецац и Тополи. Учеснице су уживале у обиласку ових места и међусобном дружењу. На расанку су изразиле жељу да се у што скоријем року поново окупе у некој сличној прилици. **З. В.**

Захвалнице чајетинским даваоцима крви

На 14. јун, Светски дан даваца крви, широм света се организују различите манифестације са циљем подизања свести о виталној улози трансфузије крви у спасавању живота и унапређењу здравља људи. Тако је и чајетински Црвени крст организовао годишњу седницу скупштине Црвеног крста, користећи прилику да се на прикладан начин захвали добровољним даваоцима, радним организацијама и сарадницима на њиховом доприносу добровољном давањем крви.

На тој седници, поред усвојеног Извештаја о раду и финансијског извештаја Црвеног крста за 2016. и усвајања Програма рада и финансијског плана за 2017. годину, додељена су и признања добровољним даваоцима

крви који су своју хуманост показали на најплеменитији начин у претходној години.

„Захвалнице смо делили за једно давање, пет, двадесет, тридесет пет и педесет давања“, каже Милан Симовић, секретар Црвеног крста. „Наш давалац Милојко Кутлешић дао је крв више од 100 пута. КЈП „Златибор“ је по други пут добило захвалницу. Они су и претпрошле године највише дали крв у току четири годишње акције. Највише

се грађани одазивају и, што радује посебно, одазивају се млади.“

Бити добровољни давалац крви индивидуална је одлука, а на неком вишем нивоу то је част и привилегија. Због чега се појединци одлучују да постану даваоци, питали смо ове наше хумане грађане:

„Треба помоћи људима у невољи јер никад се не зна кад коме може затребати крв. Сутра може мојој породици да затреба, или било коме, и то ми је била мотивација. Докле год будем могао да

дајем крв – даваћу!“, каже Горан Радибратовић који је добио захвалницу за 50 давања крви.

Слично мисли и Небојша Кузељевић који је такође 50 пута дао крв.

„Да би се некоме помогло, да се спасу животи. Било је случајева да су ме звали (из Трансфузије) и увек сам се одазвао том позиву. Одазваћу се и убудуће.“

Захвалнице су добили и ученици основних школа у Чајетини који су учествовали на квизу „Шта знаш о Црвеном крсту“ и на ликовном и литерарном конкурсима „Крв живот значи“. Ово је и један од начина да се у неком од ових малишана подстакне жеља да од пунолетства крену стопама данашњих прималаца признања за хуманост и добровољно давањем крви. М. Р. Л.

Ђаци из Горње Шљивовице уредили школу и двориште

Док се већина ученика радује распусту, ученици издвојеног одељења ОШ „Миливоје Боровић“ у Горњој Шљивовици последњи наставни дан у овој години искористили су за уређење школе и школског дворишта. Они су заједно са својим учитељима, родитељима и бившим ученицима ове школе офарбали ограду, тако да ће у новој школској години малишане сачекати веома занимљив школски амбијент.

По идеји деце и учитеља Марка Ђокића из четворогодишње школе у Горњој Шљивовици, пред распуст се радило пуном паром на уређењу школске зграде, дворишта и ограде. Ђаци су изнели замисли како би они хтели да изгледа школско двориште. Уз помоћ наставног особља, општине Чајетина, родитеља, али и бивших ђака све идеје спроведене су у дело.

„Постоји план да уредимо ово школско двориште, да колико-толико тај изглед доведемо

у ранг европских школа. А општина и сама школа изашли су нам у сусрет, да ова установа изгледа овако као сада – много лепо“, каже учитељ Марко.

Школа у Горњој Шљивовици у овој школској години имала је 13 ђака, док се у новој очекује пет ђака првака и једна је од ретких сеоских школа која из године у годину уписује све више ученика. Из овог разлога више се улаже у њу, као и у друге школе где је велика помоћ локалне самоуправе када су у питању адаптација простора и потребни реквизити.

„Највећи пораст ђака је у Мачкату, делимично у Кривој Реци и у Горњој Шљивовици,

док нам је Доња Шљивовица проблематична са бројем деце. То је велико село и ова чињеница нас забрињава. Али и ова школа ће опстати, неће се угасити, јер општина Чајетина води политику да и школа са једним ђаком ради, што је веома похвално. Јер, чим се сеоска школа угаси, то је онда проблем за цело село“, каже Иван Ивановић, директор ОШ „Миливоје Боровић“ Мачкат.

Сања Зорзић, Димитрије Петковић, Андријана Зорзић, Давид Марјановић, Снежана Петковић, Бранко Ковачевић и Ивана Зорзић активно су последња два школска дана учествовали у уређењу своје школе. Н. Џ.

Признања „Видовдански витез“ заслужним ствараоцима

„Мислим да би ова комисија за избор на челу с Миланом Стаматовићем требало да добије звање српског витеза за препознавање правих вредности», рекла је Дивна Љубојевић, награђена признањем витеза српске музике

Свечано и отмено, уз познате госте и свирку клавира, било је у суботње вече 24. јуна у холу хотела «Палисад» на Златибору, где су у оквиру Видовданских културних свечаности поводом Дана општине Чајетина заслужним ствараоцима додељена признања «Видовдански витез». Ово је девети пут да их општина Чајетина додељује у сарадњи са Клубом привредних новинара и уз подршку Туристичке организације Златибор.

Жири Видовданских културних свечаности, којим је председавао председник општине Чајетина Милан Стаматовић, доделио је седам витешких признања истакнутим припадницима значајних професија.

Звање витеза српске књижевности припало је књижевнику академику Љубомиру Симовићу. Витез српске медицине је Хиландарско лекарско друштво чији је председник проф. др Радисав Шћепановић. Витез српске музике је наша најзначајнија интерпретаторка православне духовне музике Дивна Љубојевић. Звање витеза за српске глуме примио је познати глумац Војин Ћетковић. Витез српске културе за остварени изузетни

«Пупин меморијални пројекат» је Александра Нинковић Ташић. Витез српског сликарства је угледни иконописац Војислав Луковић. А звање витеза српске привреде додељено је фирми «Електроват» и њеном директору Радомиру Милекићу за пројекат златиборских мини-хидроелектрана на Црном Рзаву.

„Хвала вам што сте дошли и прихватили да примите ово признање које додељује општина Чајетина», обратио се лауреатима Милан Стаматовић и напоменуо: «Кренули смо с доделом витешких плакета пре девет година у сарадњи с Клубом привредних новинара, по замисли сада

покојног новинара Гордана Ранитовића. А сада се види да смо у праву када ову награду додељујемо српској интелектуалној елити, изузетним ствараоцима који се нису истицали у медијима и политици, али остављају дубок траг у нашој свакодневици и српској историји. Надам се да ћемо убудуће још више сарађивати на српским традиционалним вредностима које се овде најбоље чувају».

Академик Љубомир Симовић није могао да присуствује додели, њему је признање уручено у САНУ у Београду, а видео поруком поздрављивао је окупљене и захвалио општини Чајетина рекавши да је лепо што

се при додели звања витеза није ограничила само на једну област. У име Хиландарског лекарског друштва, у одсуству проф. др Радисава Шћепановића, признање је примио хирург др Предраг Савић, члан овог друштва које броји око 400 лекара и спаја хиљадугодишњу духовност са савременим научним сазнањима. А добитница звања витеза српске музике Дивна Љубојевић бираним речима се захвалила на признању:

„Мислим да би ова комисија за избор на челу с Миланом Стаматовићем требало да добије звање српског витеза за препознавање правих вредности», рекла је у свету призната дива наше духовне музике.

Глумац Војин Ћетковић, након садржајног образложења прочитаног о његовој успешној каријери, захвалио се на признању и кратко рекао: «Ако је све овако као што сам чуо о себи у образложењу, и то да сам заиста витез глуме, онда сам ја срећан човек».

Аплаузе окупљених добила је Александра Нинковић Ташић, ауторка пројекта о Пупину, када је казала да су «изворишта и упоришта великих витезова срца и ума управо ова места која спајају српску традицију, с једне, и поглед ка звездама, с друге стране».

„Иконописац се свакога дана среће са витезовима духа и тела, са светитељима. Као и свако дете и ја сам желео да будем витез, а сада ми се се то остварило», истакао је витез српског сликарства иконописац Војислав Луковић. У име фирме «Електроват» Радомир Милекић је изјавио да му је драго што је у овом пројекту препознат њихов рад и значај пројекта хидроцентрала за локалну заједницу.

У културном делу програма уз клавиру пратњу је наступио тенор Мирко Милановић, а доделу су водили глумица Вјера Мујовић и Иван Голушин.

М. Ј.

„Хилз ап” фестивал од 13. до 15. јула на Златибору

Straight Mickeu and Boys, Мортал
Комбат, Канда Коџа и Небојша,
Атомско склониште и други
на четвртом фестивалу рок, хип-хоп
и електро сцене

Најбоља журка у овом делу Србије, златиборски „Хилз ап” фестивал биће одржан од 13. до 15. јула. Организатори настављају да унапређују овај музички догађај па нас и ове године очекују богат програм, велика имена рок, хип-хоп и електро сцене што гарантује врхунски провод под звезданим златиборским небом.

Као и сваке године, „Хилз ап” даје простор младим, неафирмисаним бендовима који ће отворати свако вече фестивала и тако добити прилику да се представе публици.

Извођачи који ће наступати на главној бини фестивала у Тић Пољу брижљиво су изабрани и укомпоновани тако да ће свако вече чинити

целину за себе. Наступиће један од најбољих бендова нове генерације „Straight Mickeu and Boys”, духовити и бучни „Мортал Комбат”, загребачке звезде „Elemental”, „Irie FM”, Канда Коџа и Небојша, „Ортодокс Келтс”, панк иконе „Џа или Бу” и „Atheist Rap”. Поред њих публика ће имати прилику да види и пионире алтернативног звука „Обојени програм” и рок легенде Горан Баре и „Мајке”, Лет 3” и сигурно један од назначајнијих бендова на овим просторима Атомско склониште.

Крај сваке фестивалске вечери за резервисан за хип-хоп ритмовима, па ћемо имати прилику да уживо слушамо и ђукамо уз „Prti Bee Gee”, „Sajsi Mc” и „Who See”.

Бина у шуми (Shuma stage) која је у програм фестивала уврштена прошле године показала се као пун погодак, а на њој ће овај пут насту-

пити сам крем актуелне електро сцене. Тако ће ритам ноћи давати Lena Glish, Dumanua, Марко Милосављевић, Илија Ђоковић, Кристијан Молнар, Уар Ме Strobe и највећа имена српске ди-џеј сцене Дејан Милићевић, Марко Настих и Леа Добричић.

Поред музичког програма, „Хилз ап” посетиоцима, традиционално, нуди различите допунске садржаје. Ове године ће бити организовани турнир у баскету 3 на 3 и трка у планинском оријентирингу.

Карте за фестивал су већ у претпродаји, а они који пожуре са куповином могу искористити различите погодности које је обезбедио организатор.

Грађани општине Чајетина и овај пут могу купити карте по повлашћеним ценама.

З. В.

У организацији ОШ „Миливоје Боровић” из Мачката, у чајетинској библиотеци одржан је трећи Квиз знања из екологије. Учествовало је пет екипа, ученика седмих разреда, и то из ОШ „Миливоје Боровић” Мачкат као и из њихове школе из Шљивовице, ОШ „Димитрије Туцовић” из Чајетине и са Златибора те ОШ „Саво Јовановић Сирогојно”. Прво место припало је седмацима из Чајетине.

Трећи по реду општински квиз из екологије протекао је у најбољем реду. Организатори су похвалили колеге из основних школа и ђаке, који се сваке године радо одазову учешћу у квизу. Од ове године укључили су се и многобројни

Ђаци из Чајетине најбољи у квизу знања из екологије

спонзори, који су деци обезбедили награде. А деца су показала завидно знање из ове области.

„Прилично сам задовољна њиховим знањем, јер овде није било чисто знање репродукције. Било је и игрица меморије и разних других игара, где су се деца одлично снашла. Сваке године ђаци све више знају о екологији, јер су све наше школе укључене у програм Еко школе”, каже Ана Ристановић, учитељица ОШ „Миливоје Боровић” Мачкат и координатор програма Еко школе.

Организовање квиза из екологије има за циљ развијање еколошке свести и бриге за животну средину. Да су свесни и савесни, седмаци су то показали својим знањем и пласманом. Прво место припало је екипи ОШ „Димитрије Туцовић” из Чајетине, а учесници кажу да није било тешко, јер су се припремили. А ево зашто су баш изабрали еколошку секцију:

„Занима ме како да сачувамо планету, да просто направимо боље место за живот. Јер, еколози сами имају велики утицај и без њих би ова пла-

нета пропала”, каже Нађа Радибратовић, ученица седмог разреда ОШ „Димитрије Туцовић” из Чајетине.

Другопласирана је била екипа из ОШ „Миливоје Боровић” Мачкат. И њихови утисци веома су позитивни: „Није било тешко, занимљиво је ово наше дружење, а победа је била на другом месту. Спремали смо се око 15 дана са наставником биологије. Ја лично волим екологију, јер можемо да помогнемо очувању природе и самим тим помажемо прво животињама, па самим тим и људима”, каже Анђела Гојковић из ОШ „Миливоје Боровић” Мачкат.

Треће место заузела је екипа из Шљивовице.

Н. Џ.

Племенито дело проте Радосава Симића

Након изгнанства из земље заједно са српском војском, прота и добротвор Радосав Симић борави у Француској и обилази многа туристичка насеља разбацила по Алпима у жељи да их упозна и по њиховом узору развија свој завичај. Апеловао

је на одговорне људе задужене за развој златиборског туризма да се обавезно врши раздвајање насеља, да колоније болесних лица буду одвојене од гечјих, спортских и туристичких насеља, јер је тада Златибор био проглашен терапијским под-

ручјем за одређене врсте плућних обољења. Није нудио само сјајне идеје – на свом имању на Оку покљонио је земљиште, грађу и други грађевински материјал да се изгради гечје летовалиште са летњим базенима и кабинама.

ПИШЕ: МИЛИСАВ Р. ЂЕНИЋ

Радосав Симић је рођен 1882. године у селу Бранешцима, у породици Павла и Јоване, рођене Јездовић. По завршетку два разреда основне школе у Чајетини одлази у Чачак, јер га усваја стриц Крста, који није имао деце. После завршене основне школе и пет разреда гимназије уписује стару Богословију у Београду коју, као члан последње генерације, завршава 1902. године.

Захвалност према стрицу и његовој супрузи Анђи, изнета у писму захвалности, била је дубока и трајна: “Ви, моји други родитељи, тога дана сте ме поново родили и усинили за други бољи и за мене срећнији живот. Вама, мојим родитељима другим и највећим добротворима после Бога, имам да се захвалим што се данас не мучим у месту рођења – Златибору већ бегујем у данашњем положају као свештеник”.

Октобра 1902. године постављен је за привременог учитеља у селу Доња Краварица у срезу драгачевском. Тако почиње један плодан, предан и сјајан рад на просвећењу и духовном развоју српског народа, који није престајао током читавог живота овог духовника. Са изузетним надахнућем остваривао је своју жељу да остави трајну успомену о свом животу и раду као родитељ, учитељ и свештеник.

Подизао школе, оснивао задруге, поправљао цркве

Службу напушта у августу 1904. године и одлази да одслужи војни рок, а само након годину дана стиже у Рогачицу да као привремени учитељ настави своју просветитељску делатност. Током две године рада основао је земљорадничку задругу и стрељачку дружину чији је био председник, подиже чесму и трпезу на гробљу. Епископ жички Сава Дечанац 1907. године рукоположи га у чачанској цркви за ђакона, а месец дана касније у чин свештеника. Одмах је добио посао у

сирчанској парохији, али је истовремено годину дана обављао и дужност вероучитеља у чачанској гимназији. О том времену прота пише:

“Како Сирча није имала школу, већ су им ђаци ишли чак у Краљево на школовање, прелазећи чамцем Мораву и излажући се опасности нарочито када Морава надође, то сам одмах почео код грађана агитовати за прављење школе. Са председником општине, општинским одборницима и виђеним грађанима успео сам да зидање школе почне 1909. године... У недостатку учитеља постављен сам ја као свештеник за њеног првог учитеља и био сам учитељ школске 1910/1911. године”.

Прота Симић наставља свој племенити рад, 1910. године оснива земљорадничку задругу у којој преузима дужност председника, секретара и благајника, која убрзо постаје једна од најбољих у жичком округу. Осим тога основао је певачко друштво “Свети Илија” које је током 1911. године одржало неколико запажених концерата у Краљеви, Чачку и Врњачкој и Матарушкој бањи. Основао је и стрељачку дружину.

Мештани Сирче нису заборавили свог свештеника, на свечаном освећењу споменика јунацима у рату за ослобођење 1922. године примио је диплому о избору за почасног грађанина општине сирчанске коју је доста емотивно примио. Из Сирче на своју молбу 1912. године премештен је на упражњено место у Прањанској парохији, али недуго затим Србија улази у дуго раздобље ратова.

Прота је 1915. године био принуђен да напусти парохију, пређе са војском

албанску Голготу и стигне у Француску где проводи читаво време рата. У Марсеју је боравио око три месеца радећи у фабрици као обичан радник, а потом је упућен у српску избегличку колонију у Мондофену за тамошњег свештеника, где врши црквене обреде.

У избеглиштву је требало људима лечити душе, утешити их у болу, дати нову наду, што је прота својеврсном топлином, као истински духовни отац, и чинио, јачајући њихово уверење да ће се ипак једнога дана вратити својој отаџбини, за коју су се тако усрдно молили. Посебно тешки били су велики празници.

О томе прота пише у свом “Путупису”: “Освануо је Ускрс – 10/23.

априла 1916. г. дан радости сваког хришћанина. Решио сам да тог дана позовем све избеглице пред ручак на молитву Богу, да осветим водицу и попрскам их водицом, да им одржим говор и благословим јаја и софру. Дирљив је приказ био за све нас. Плакали смо сви и молили се Богу да нас што скорије врати у нашу Отаџбину – нашим милим и драгим”.

После годину дана премештен је у јужну Француску, у Драгињон, где поново образује црквицу и врши богослужење и друге обреде. Обилази и околне вароши, свуда где има Срба раздвојених од својих породица, храбри их да не клону духом и верују у васкрс отаџбине. Са пуно емоција прота о томе пише: “Дирљиве су биле наше молитве и наша богослужења у изгнанству. Ускрс, Божић Св. Сава, као и за Петровдан и друге празнике пропраћали смо сви са болом у души, уздахом и сузама, сећајући се својих милих и драгих, својих домова, своје отаџбине – како је све некад било а

како је данас. Реч свештеникова много је значила. И ја сам колико сам знао и умео тешио их и храбрио, да не клоне духом и вером у Бога.”

По повратку у земљу одлази у Прањане где поправља оштећену цркву. У јануару 1921. године, због школовања деце, одлази у Стапарску парохију са седиштем у Ужицу, али само после неколико месеци добија премештај у село Дрежник. Поред свих редовних дужности, радио је и на многим друштвеним пословима. Био је члан управе Црвеног крста, једно време и председник, затим члан управе и благајник Соколског друштва, члан управе Планинарског друштва, благајник “Набављачко – потрошачке задруге”...

Завичај није заборавио

Ипак, највећу хуманост показује радом у Ђачкој трпези у Ужицу у којој је био председник више од петнаест година. Бринуо се о сиромашним ђацима, скупљао прилоге за одржавање ове трпезе за око 150 незбринутих ученика свих ужичких школа све до рата. Поред тога био је хонорарни свештеник ужичке болнице и ужичког војног гарнизона. Предавао је војницима веронауку, вршио заклетве војске, причешћивао, држао опела...

Прота врло реално резонује: “Пошто сам радио и урадио доста у многим местима службовања и сматрам да сам тим својим радом оставио лепе успомене, решио сам да урадим нешто и у свом месту рођења Бранешцима. Прва ми је замисао била да се одужим палим ратницима свога села и суседног села Семеђево, да им имена овековечим”.

На Оку постоји јак извор планинске воде за коју се веровало да је лековита. Народ је приповедао да се ту некад умила слепа девојка и повратила вид, па су многе хендикепиране особе од памтивека долазиле на видовдански ватар да се пре изласка сунца умију и доживе судбину девојке из легенде. Не само из златиборских села, на Оку се окупљало и старо и младо, од Се-

Прота Радосав Симић

војна до Негбине и од Равни до Мо-
кре Горе.

Пошто је извор служио и као појило
за стоку вода се брзо мутила, па пасти-
ри и намерници често нису могли да је
користе, а косци враћали празне буце,
то је подстакло проту да заинтересује
народ околних села за изградњу спо-
мен-чесме. На видовданском вашару
1928. године изнео је идеју и од виђе-
нијих мештана формирао одбор, који
је имао задатак да прикупља средства
и руководи градњом.

Добровољним прилозима грађана и
државном помоћи убрзо је прикупљен
потребан новац. Од бројних дарода-
ваца треба похвалити Обласни одбор,
који је донео одлуку да се одбору за
изградњу чесме на Оку додели 10.000
динара на име помоћи. Пројекат чесме
и споменика урадио је инж. Велисав
Томашевић, а радове изводио преду-
зимач Никола Прохоров. Леп и скла-
дан камени обелиск, на коме су испи-
сана имена 202 погинулих ратника из
Семегњева, Бранежаца и једног дела
Шљивовице, завршен је 1930. године
када је служен парастос ратницима.

Поклонио очевину за дејче летовалиште

По сећању проте Симића, тог сун-
чаног летњег дана окупило се преко
5.000 душа из Ужица и златиборског и
ужичког среза. Играло је десет народ-
них кола у пољу код чесме. Дошао је
краљев изасланик, командант IV пука
из Ужица, дошла је војска са војном
музиком да ода пошту палим јунаци-
ма, стигао је изасланик бана из Сараје-
ва, изасланик окружног бановинског
инспектора, изасланик министра про-
свете и још много чиновника и углед-
них грађана. Било је и седам свеште-
ника, а споменик је открио краљев
изасланик.

Прота Симић се није задовољио
само подизањем споменика и чес-
ме, то је заправо почетак реализације
његове визије једног модерног лето-
валишта, које ће омогућити физич-
ку релаксацију и душевни мир љуби-
тељима природних лепота. Предложио
је Хигијенском заводу из Београда да
ту подигне дејче летовалиште и за те
потребе поклонио им ливаду са шу-
мом. Стручна комисија, др Иванић,
др Шнајдер и инж. Томашевић, убрзо
се нашла на Оку, прегледала локацију
и надлежне известила да постоје иде-
ални услови.

Са породицом

Хигијенски завод из Београда и Дом
народног здравља из Ужица уложили
су 70.000 динара у изградњу отворе-
ног летњег купалишта. Два базена, за
децу и одрасле, два туша, четири свла-
чионице, плажа и рибњак завршени су
1932. године. О освештењу купатила
писала је "Политика":

"Свечаном отварању, 17. јула 1932.
године, присуствовали су угледни гост-
ти међу којима изасланик Дринске
бановине Бора Петровић, Жика Ерић,
лекар чачанске школске поликлинике,
представник Дома народног здравља
из Ужица Коста Харамбашић, ужички
соколи са Ђоком Драшкићем и Владе-
том Милетићем, чачански скаути са

Љубом Селаковићем, затим гости са
златиборских колонија Краљеве Воде,
Палисада, Чајетине и Ужица. Свечани
чин освећења извршио је прота Си-
мић уз асистенцију свештеника Бла-
гоја Шишаковића и учитеља Здравка
Аћимовића.

Прота даље пише: "Да бих еко-
номски и здравствено помогао свом
месту рођења, својим земљацима, ја
сам поклонио Хигијенском заводу у
Београду једну моју ливаду – очевину
са лепом буковом шумом те је завод
на том имању подигао Дечије лето-
валиште. Лети је излазило у неколи-
ко партија по 200 и више деце ради
одмора и опорављања. Зграда је била
веома модерна и у оно време ово де-
чије одмаралиште сматрало се за нај-
модерније у Србији, поред удобности
имало је и електрично осветљење из
своје сопствене мале централе".

У циљу реализације своје замисли
прота је 1931. године на свом имању
подигао десет дрвених павиљона, рес-
торан "Око" и пекару, и тако уобличио
једно угодно место за летовање. Ресто-
ран је радио у летњој и зимској сезо-
ни, а издаван је угоститељима који су
спроводили протине замисли о здра-
вој домаћој храни. Прота истиче ко-
ристи које је донело отварање овог
летовалишта.

"Вођено је рачуна да ово лето-
валиште буде само за здраве особе.
Мештани из суседних села снабдевали
су летовалиште разним пољопривред-
ним производима и Око је заиста била
добра пијаца за прођу њиховим про-
изводима. Зими су пак излазили сму-
чари, па је и од њих мештанима била
прилична корист: и овим, поред пре-
храмбених артикала продавали су ву-
нене рукавице, чарапе и друге вунене

одевне ствари. У дејчем одмаралишту
био је сталан лекар који је народу дос-
та помогао у здравственом просвећи-
вању дајући им разне савете као и ле-
карску помоћ".

На добробит туризму Златибора

Своје замисли прота је у потпуности
остварио, то потврђује и тадашња
штампа: "Сем купатила, прота г. Си-
мић успео је да својим трудом заснује
такозвану "Колонију здравих", у коју
могу да дођу само здрави. Она већ има
ресторан снабдевен одличним јелом и
пићем, пекарницу, ледару и неколико
дрвених зграда са 20 соба за самце и
породице. Стварање оваквих колонија,
на разним крајевима Златибора, а на-
рочито деобом на колоније здравих и
болесних, најзгодније је за Златибор.
Ако би се све груписало око Краљеве
Воде, онда би тамо постала варош, што
не одговара циљевима који треба да се
остваре да би Златибор уистину постао
модерно излетиште и летовалиште".

После рата прота Симић је смењен
са дужности намесника од стране
нових власти које га оптужују за са-
радњу са Немцима. О том случају он
говори без горчине, оптуживања и ја-
дикована, помирен са судбином ма
каква она била и са дубоким миром
у себи, уверен у исправност својих
дела. Сећајући се тог времена прота је
записао: "После ове наше свечаности,
ја сам по жељи овдашње грађанске
власти, јер су ме сматрали сарадни-
ком Немаца будући да сам за време
рата архијерејски намесник и стареши-
на цркве, поднео г. Епископу оставку".

После 50 година службовања, 1952.
године одлази у пензију. За плодан
свештенички и друштвени рад цркве-
не власти га одликују црвеним поја-
сом, камилавком, протским чином и
напрсним крстом, највећим црквеним
одликовањем. Од стране грађанских
власти добија Орден Светог Саве IV и
V реда, Орден Југословенске круне V
реда, Албанску споменицу и Сребр-
ну медаљу Црвеног крста. Фонд Њ. В.
Краља Александра Карађорђевића до-
дељује му похвалницу и новчану на-
граду за његов рад на пољу културног
подизања нашег села. Златиборци чу-
вају успомену на свог неимара – данас
улица која води ка Оку носи име Радо-
сава Симића.

Прота Симић умро је 1966. године у
Ужицу, а сахрањен је у Београду. ■

Спомен чесма „Око“

Вече сећања на уметника из Тржаве Владимира Митровића уприличено је у библиотеци „Љубиша Р. Ћенић“ заједничком жељом представника две пријатељске општине: Кнића и Чајетине које су чудесним путем спојени добрим намерама добрих људи и суђених путева. Заједничка спона, опет, беше Владимир Митровић. О тој спони говорили су гости из питомине.

„Владе Митровић, гостујући код нас у Книћу, где год се окренуо - оставио је траг. Његове скулптуре красе и званичне институције попут општине Кнић, попут угледног манастира у Честину..., породичних домаћинстава. Чак и у спомен на обнову школе у једном грузанском селу, Пајсијевићу, он је поклатио једну слику као дар тој деци тамо да се сећају на једно лепо зимовање на Златибору“, рекао је Драган Вујовић, члан Савета МЗ Кнића.

„Владов прерани одлазак је наднаокнадив губитак за његову породицу, пријатеље, рођаке, колеге, за његову Тржаву, Чајетину, за општину Кнић и Србију. Данас, када се са пијететом подсећамо на Владу, постајем сигуран да се свако од нас рађа ради неког посла...“, нагласио је Милић Миловић испред Друштва за неговање традиције Кнића.

Уметник из Тржаве знан је ван граница ове општине, ван граница

Фото Никит

Сећање на Владу Митровића, спону Кнића и Чајетине

Србије. У општини су са задовољством сарађивали са њим и небројно пута своје госте су могли обрадовати чудесним Владовим птицама или сликама.

„Годину дана већ је како нам је Владе отишао у небеско сазвежђе... Отишао тамо, како рече његов и наш пријатељ Роко Андрић из Удружења књижевника Србије, да попуни три бисера златиборске уметности: поред песника Ћупа и Божа са Борове Главе... А плејада гостију, уметника свих врста прошла је кроз галерију Тржава, кроз породицу Митровић, и

сви били дочекани и угошћени домаћински“, нагласио је Жарко Божанић, глумац-аматер и добар пријатељ и сарадник трнавског скулптора.

О ликовној колонији коју је Владе организовао уз помоћ КСЦ Чајетина, а под покровитељством општине, о успеху тог трајања од преко две деценије, говорио је његов пријатељ који је више пута и отварао и колоније и изложбе слика настале на њима, академски сликар Обрад Јовановић.

„Једно Сирогојно је могло да повеже јапанску амбасаду и једну

балканску забитост. Један Владе Митровић је могао да повеже све уметнике на Балкану. Кад се сад нађем са неким колегама сви се питамо: шта би са Владом, шта би од свега тога? Ми смо вечерас ту, уствари, као његови дужници да наставимо даље ту мисију“.

Са Владом су сарађивали новинари и сниматељи ТВ Чајетина. Забележени су разговори како са домаћинима, тако са многобројним гостима из земље и света. Оно што би прво истицали, беше та немиђена гостољубивост Владимирове породице и њега самог, а тек би онда причали о свом раду. Овом приликом присутни су се кроз петнаестоминутни документарни филм подсетили на Владу начином на који би можда он највише и волео: кроз рад на његовим чудесним птицама у камени.

На овој вечери су о Владимиру говорили и пријатељи писци Љиљана Браловић, Мирјана Ранковић Луковић и Милосав Радибратовић. Након речи захвалности коју је упутила породица Владимира Митровића организаторима и учесницима програма као и присутним пријатељима, отворена је изложба фотографија коју су приредили гости из Кнића у сарадњи са Драганом Никитом из „Фото студија Никит“.

Мирјана Ранковић Луковић

Пустињишта у песмама Слободана Ристовића

Након публице у Ужицу и чајетинска публика је добила прилику да ужива у стиховима завичајног песника Слободана Ристовића. Он је 13. јуна у библиотеци „Љубиша Р. Ћенић“ представио збирку „Пустињиште“ за коју је добио и награду „Песничка хрисовуља“ Српске духовне академије из Параћина, која се додељује за изузетан допринос српској поезији, култури и духовности.

„Пустињиште се већ годинама појављује не као тема, него као стање, тако да ја ту књигу фактички нисам ни схватио као књигу песама, него су се те речи појављивале на чудне начине... Боравећи, углавном, у крајевима где нема људи, где је почела да влада животна и људска пустош, наметнуло се бележење ових песама“, збори писац. „Пустињиште је све присутније, не само у тим пределима где је поезија настала, него је пустињиште захватило огромне просторе, скоро све просторе на Балкану. Пустињиште је у варошицама, градо-

вила... То значи да је и међу нама завладао један недухован простор“.

Годинама писац Слободан Ристовић носи у недрима српска кућна огњишта, обичаје и веровања, чува их кроз записе као кућне гује што чувају прагове напуштених кућа, брине о роду и језику, не да да затраве сви прилази људским душама, брани љубав и правдољубље, опомиње и чува нас од нас самих.

„Одумирање Србије је вековни процес... Нај-

већа одумирања људска, одумирање народа, десила су се у Првом светском рату. Да није било жена које су остале у Србији, које су сачувале кућне прагове, родну груд и мушко семење, Србија би се затрла... Садашња пустињишта и чемеришта су настала због свеопште грабежи људске“, прича Слободан Ристовић.

О добијеним наградама – а неке од њих су „Блажо Шћепановић“, „Јанко Туфегџић“, Плакета „Паун Петронијевић“ коју је добио два пута, награда за поезију и прозу уперену против рата у некадашњој Југославији коју је добио неколико пута, „Кондир Косовке девојке“, плакета „Хомолски мотиви“ за допринос етно култури Хомоља и најновија, „Песничка хрисовуља“ Српске духовне академије из Параћина – Ристовић скромно ћути. Јер он пише о души нашег човека. Бави се, како рече „оним чиме би сви требало да се бавимо: собом и међусобом, да се не отуђујемо и не одљуђујемо“.

М. Р. Луковић

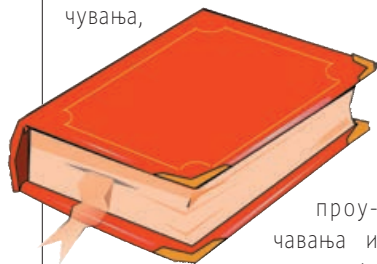
Сваки пети Чајетинац члан библиотеке

Поводом Дана библиотеке „Љубиша Р. Ћенић“ о њеном раду, приновљеним књигама, оснивању Музеја „Конак“ и другим актуелностима за „Златиборске вести“ пише директорка те установе Снежана Ћенић

Бiblioteca „Љубиша Р. Ћенић“ је прва установа културе и средиште културног живота вароши, са традицијом дугом преко сто година. Настала је давне 1904. године, оснивањем „Златиборске читаонице“ са седиштем у Чајетини.

Данас, наша библиотека поседује фонд од близу 50. 000 књига. Смештена је у једној од најстаријих и најлепших зграда у вароши, подигнутој 1910. године за потребе основне школе и због својих споменичких вредности стављена је под заштиту.

Наша библиотека је карактеристична по томе што у у свом фонду осим књига поседује и музејску збирку, основану давне 1951. године. Овај мали музеј обавља делатност сакупљања, заштите, чувања,

проучавања и презентације предмета из богате културно-историјске баштине златиборске регије. Музејски фонд обухвата близу 1.200 предмета разврстаних у историјску, етнографску, уметничку и природњачку збирку, као и архивску грађу са преко 2.000 архивских докумената из периода 19. и 20. века са богатом фототеком. У његовом саставу налази се и Спомен-збирка Крсте Смиљанића, прослављеног ђенерала из Првог светског рата, пореклом из златиборског села Љубиша. Смиљанић спада у ред знаменитих Срба 20. века.

Да бисмо учинили нашу заједницу бољим местом за живот, били смо мишљења да би ову вредну збирку, која без сопственог простора постаје обесмишљена, требало ставити у адекватан простор како би била доступна јавности, тако да смо покренули иницијативу за оснивање музеја као самосталне установе

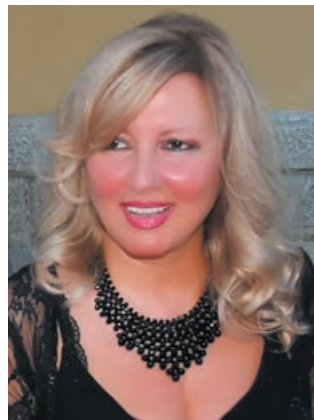
културе која би била смештена на Златибору.

На наше велико задовољство, наишли смо на разумевање општине Чајетина, у чије име оснивачка права врши Скупштина општине Чајетина која је на седници одржаној 25. маја 2017. године основала установу културе Музеј „Конак“. То је заиста нешто изузетно за златиборски крај, јер оснивање ове културне установе нија само наша морална обавеза – то је наш дуг и то је трајање.

Циљ овог завичајног музеја био би заштита и презентација богате културно – историјске баштине златиборске регије кроз културу сећања на знамените историјске личности и вековну историју туризма на Златибору, прве српске ваздушне бање. На тај начин овај музеј би био чувар јавне меморије, колективно сећање пренето на будуће генерације.

Оснивање музеја има вишеструки значај. Поред заштите наше прошлости што је и наша дужност, музеј би био од непроцењивог значаја и за културни туризам који је фокусиран на културне атракције и активности као повод за путовања. То би дало нов квалитет Златибору који претендује да буде у самом врху туристичких дестинација не само Србије већ и земаља у окружењу.

Како већ поседујемо музејски фонд за сталну поставку, потребно је изградити објект који не би био ни претенциозан ни превише скуп. Зграда музеја би, такође, била у духу заштите јер би била изгра-

Снежана Ћенић

ђена као реплика конака рујанског старешине сердара Јована Мићића. Тиме добија једну целину која би била изванредан репрезент нашег културног наслеђа.

Поред овог круцијалног пројекта, бавили смо се нашим редовним делатностима и задовољство је рећи да нам је протекла година била веома садржајна и успешна. Радили смо по усвојеном Програму рада и остварили готово све предвиђене планове. За успешно остварење наших планова заслужни су најпре Скупштина општине Чајетина као оснивач и финансијер, добра организација и тимски рад свих запослених у библиотеци.

Када је у питању основна библиотечка делатност – прикупљање, чување и дисрибуција књиге – библиотека је током 2016. године била успешнија него претходне године и укупно приновила 1.317 књига. Књиге су набављане средствима

из буџета, сопственим средствима, откупом Министарства за културу и поклонима. Осим књига, библиотека је својим корисницима обезбеђивала дневну и недељну штампу, а од периодике 24 часописа.

Наставили смо са аутоматском обрадом књига, готово да нам је читав фонд пребачен у нов програм и захваљујући томе наша библиотека је прва у Златиборском округу и једна од само 16 библиотека у Србији која је активирала савремену “Кобис” позајмицу.

Укупан број чланова библиотеке износио је 734, што је знатно више од претходне године, тако да можемо бити задовољни јер је сваки пети становник насељеног места Чајетина и сваки 18. становник општине Чајетина члан наше библиотеке.

Важан део рада наше установе су програмске делатности и ми смо се потрудили да обезбедимо богат, разноврстан и квалитетан културни живот у нашој вароши, да негујемо тај фини и добар укус који иначе поседује наша публика. И ако погледамо Календар културних дешавања, видећемо да су то биле промоције књига, књижевне вечери, тематске изложбе, документарни филмови, позоришне представе, музички концерти...

Познато је да су неке од тих манифестација постале већ традиционалне, а да смо ми по њима постали чувени не само у Србији, већ и у суседним земљама. Једна од тих манифестација је “Летњи улични ерски кабаре” чији је основ наш специфични ерски хумор који је уписан у Национални регистар нематеријалног културног наслеђа и тако препознат као део националног идентитета српског народа.

Библиотека се и 2016. године врло успешно бавила издаваштвом. У издању библиотеке објављено је чак пет књига, што сматрамо својим великим успехом. И искрено се надамо да ће нам и следећа година бити једнако овако успешна.

Снежана Ћенић

Филм о Џајићу отворио фестивал спортског филма

На међународном фестивалу на Златибору приказано тридесетак филмова из 15 земаља, а додељено пет награда за животно дело

Шести Међународни фестивал спортског филма ове године се одржава у Конгресном центру «Србија» на Златибору од 29. јуна до 3. јула. Публика има прилику да током четири дана трајања погледа око тридесет филмова из 15 земаља, а на отварању је приказан босански документарни филм «Џајић» о нашем прослављеном фудбалеру Драгану Џајићу. Овогодишњи град-гост фестивала је Тузла, који се представља филмом о највећим спортским легендама овог града.

Првог фестивалског уручене су и награде за животно дело и то: Драгану Џајићу, затим ватерполисти Александру Шоштару који је ушао у Кућу славних, председнику Атлетског савеза Србије Веселину Јевросимовићу, редитељу Здравку Шотри, као и постхумно кошаркашу Мирзи Делибашићу.

„Ове године једну од значајних награда фестивала додељујемо нашем прослављеном спортисти – фидбалеру Драгану Џајићу. Нама је велика част то што он лично присуствује фестивалу и што је филм под насловом „Џајић“, који говори о његовом раду и животу, отворио овогодишњи фестивал“, рекао је Михаило Тодоровић Црни, директор фестивала спортског филма.

Иначе, филм „Џајић“ рађен је у продукцији ТВ Ал Цазира, аутора Сабахудина Топалбећиревића, познатог спортског новинара и коментатора. Овај филм је занимљива и емотивна прича о најбољем југословенском фудбалеру свих времена, о његовим почецима, успесима и тешким

животним искушењима. Дечак из Уба, легенда Црвене звезде, освајач титуле првака Европе и света отворио је душу и кроз филм нас води једном смиреном причом која никога не оставља равнодушним.

Организатори су желели да на фестивалу представе разне спортове и друге манифестације везане за спорт, уз проблеме који он доноси. Програм је и ове године богат и разноврстан за многобројну публику, која филмове може да гледа сваког дана од 17 часова.

„Ове године смо успели да од 150 филмова у селекцији изаберемо тридесетак из 15 земаља. Гледали смо да филмови буду разноврсни, да што више земаља буде представљено и што више спортова“, каже Јован Марковић, уметнички директор фестивала и додаје: „У свим значајнијим каталозима светских фестивала спортског филма ове године представљен је златиборски фестивал, што представља један важан корак“. Овог пута се овде приказују спортски филмови из

Белгије, Француске, Аустрије, Немачке, Пољске, Кине, Ирана, САД, Ирака, Швајцарске, Русије, Украјине, Грузије, БиХ и Србије, од домаћих филмова „Шампион“, „Више од игре“ и „Завеслаји“.

„Златибор је заслужио да се једна оваква манифестација одржава на овој планини“, изјавио је Арсен Ђурић, заменик председника општине Чајетина, и додао да је то веома важно за афирмацију Златибора, као и за његову промену имиџа. „Када смо пре шест година установили овај фестивал, мислим на општину Чајетина, Туристичку организацију Златибор и 'Маја филм', Златибор није случајно одабран као дестинација за то, јер је ово туристичко место прве категорије и најпосећенији туристички центар у Србији, а посебно због тога што Златибор има велике потенцијале када је спортски туризам у питању. Током године овде се припрема преко 100 спортских екипа, и то не само из Србије, већ и из Европе и света“, нагласио је Ђурић.

Овогодишњи град-гост је Тузла, који се представља филмом о највећим спортским легендама овог града. Организовани облици спортског живота у Тузли датирају још од 1904. године када се у Тузли формира гимнастичко друштво. Данас делују 74 спортске организације, у 19 спортских грана, са 6.500 активних спортиста. Један од највећих спортских успеха града постигле су кошаркашице „Јединства“, које су 1989. године освојиле европску шампионску титулу. Тузла је дала и 17 олимпијаца.

Нада Џелебић

Фудбалери „Златибора“ освојили Куп Западне Србије

Фудбалери „Златибора“ освојили су пехар победника Купа Западне Србије без борбе, с обзиром да су њихови противници ОФК „Шапине“ отказали долазак на финалну утакмицу. Овим је чајетински клуб изборио пласман у завршно доигравање за главни жреб Купа Србије, које ће се одржати на јесен. У првенству Српске лиге Запад Златибор је веома dobrим резултатима током пролећа успео да од тима који се борио за опстанак уђе међу пет најбоље пласираних екипа.

–Мало нам је жао што је није одиграна финална утакмица Купа, али није до нас. Сезона је овим сасвим коректно завршена. Задовољни смо петим местом у лиги, момци су у пролећној полусезони показали карактер. А били бисмо задовољни и самим опстанком, без обзира на позицију. Очекује нас још једна рунда, то доигравање за пласман у главни жреб Купа Србије. Приоритет нам је да за наредну сезону мало појачамо неке дефицитарне позиције, као и довођење бонус играча којих немамо у том годишту (1998.). Па да пробамо да

се поново нађемо међу пет најбоље пласираних тимова – каже тренер, Владимир Мудринић.

Ситуација је током пролећне полусезоне била у потпуности другачија за ФК „Чајетина“. Они у последњих једанаест утакмица овосезонског из-

дања Окружне лиге нису остварили победу, у том периоду су освојили само два бода, али захваљујући добром првом делу сезоне избегнута је борба за опстанак.

М. Ј.

КК „Златибор“ представио новог тренера Тодоровића

Зоран Тодоровић недавно је званично представљен као нови тренер Кошаркашког клуба „Златибор“. Доскорашњи тренер „Смедерева“ и актуелни селектор Универзитетске селекције Србије предводиће чајетински клуб у дебитантској сезони у Кошаркашкој лиги Србије.

“Неопходно је да се направи добра атмосфера у тиму којој би свакако могли допринети и навијачи, а видео сам да ‘Златибор’ има сјајне навијаче. Упознат сам са саставом ‘Златибора’, против неколицине њих сам и играо...Моја иницијатива је усмерена ка томе да се тим мало подмлади, јер бисмо тако значајно побољшали ротацију”, сматра нови тренер.

Председник клуба Рајко Пелверовић о реновирању дворане „Спортског центра Чајетина“ каже да ће оно кренути почетком лета. “Пројекат је завршен, средства би

ускоро требало да буду обезбеђена. Проблем свакако може представљати то што нема много времена до почетка првенства. У сваком случају, ако буде потребе, пар уводних утакмица ћемо играти у дворани на Златибору”, додаје Пелверовић уз најаву да клуб крајем августа почиње припреме за нову сезону.

Бронза за Радишића на Светском купу

Александар Радишић освојио је бронзану медаљу у бацању чуња на Светском купу у Загребу. Он је хицем од 23,5 метара заузео треће место у својој дисциплини (класа Ф-51). Радишић истиче да је, као и после недавно освојене бронзе на Првенству Србије, истовремено задовољан и незадовољан оствареним резултатом. Он каже да дужина хица није према очекивањима, али додаје и да је због јаког ветра, који је враћао чуњ, већина такмичара подбацила по питању личних резултата.

М. Ј.

Мале олимпијске игре

У дворани „Спортског центра Чајетина“ одржане су прве „Мале олимпијске игре“ за ученике нижих разреда основне школе, у организацији Спортског савеза Чајетина. Најуспешнији били су ђаци из Чајетине, а осим њих надметали су се и ученици са Златибора и из Сиројана. Чајетинци су имали највише успеха у другом и трећем разреду, прваци из Сиројана су славили у својој категорији, док су код ученика четвртог разреда победили Златиборци. Учесници су се такмичили у полигону, а приређене су им и презентације и школице спорта (скијашко трчање, фудбал, кошарка).

М. Ј.

Звезда је на Златибору сазнала да ће у првом колу квалификација играти против Флоријане са Малте

Вечити ривали се припремали на Златибору

Најпосећенија планина постала база за припреме наших најбољих клубова, фудбалери Партизана, Црвене звезде и Војводине овде стицали кондицију за европска такмичења и домаће првенство

Три најбоља српска клуба – Партизан, Црвена звезда и Војводина припреме за почетак сезоне у европским такмичењима спровели су на Златибору.

Шампион Србије Партизан имао је и највише времена за припреме пошто им такмичење у квалификацијама за Лигу шампиона почиње 11. јула. Црно-бели су на Златибору у првом припремном мечу изгубили од Зете 1:0, а из Црне Горе им стиже и противник у другом колу квалификација – подгоричка Будућност.

„Ова утакмица нам је била лепа припрема за Будућност, да видимо да нема лаких противника. Сви су тврди и агресивни, никог није лако победити и одлично нам је дошла та утакмица са Зетом”, каже тренер Мирослав Ђукић, повратник на клупу Партизана после 10 година који током девет дана на Златибору није могао да рачуна на Леонарда и Уроша Ђурђевића. Црно-бели су и другу пријатељску утакмицу изгубили од Младости у Лучанима, али је Ђукић и поред тога задовољан учињеним и условима на планини. У комшилуку се припремала и Црвена звезда, с тим што није били „шпијунска“ вечитих.

„Имали смо мир и добре терене, у хотелу адекватан смештај, све је одлично и услови су врхунски. Играчи су имали две недеље одмора, брзо смо стартовали и имамо само месец дана да их спремимо. Није дошло ни до претераног опуштања код њих, није било времена да се опусте или набаци који килограм, тако да су дошли малтене спремни па их брзо убацујемо у коло-

сек. Звезда је била такође на Златибору, али ми радимо наш посао, гледамо нас, сигурно да ћемо када за то дође време пратити нашег највећег и најозбиљнијег ривала”, додаје бивши тренер Валенције, Ваљдолида и Ал Шабаба.

Најпрепознатљивији играч Партизана Саша Илић је рекордер по одрађеним припремама, броју наступа у црно-белом дресу, али и по броју

играчи и био сам почаствован што сам пар пута имао прилику да с њима тренирам. Имао сам контакт са Ђукићем и када је био селектор, позиван сам био у том тренутку. Одличну сарадњу имам са Ђукићем, а и са свим тренерима који су били у Партизану. Ми смо на истом путу, трудимо се да заједничким снагама урадимо оно што сви желимо”, поручује

Фото М. Цветковић

Шампион Србије Партизан имао је и највише времена за припреме

утакмица у квалификацијама за Лигу шампиона (51), а прилику да повећа скор имаће против Подгоричана, чијег домаћег терена се сећа из периода заједничке државе. Осим тога, 39-годишњи везњак памти и играчке дане тренера Мирослава Ђукића из репрезентације Југославије.

„За мене је било фантастично искуство што сам тада прикључиван презентацији у којој су осим Ђукића носиоци били великани попут Мијатовића, Деја Савићевића, Пиксија Стојковића. Били су то вансеријски

Илић којег су најчешће заустављали за фотографисање на Златибору.

Популарност код златиборске публике виђена је и у случају Звездиног капитена Ненада Милијаша, који је најстарији играч у табору Црвене звезде. И црвено-бели почињу сезону са новим тренером Владаном Милојевићем, коме су на Златибор постепено стизали играчи. Каснила су појачања Филип Стојковић, Вујадин Савић и Рикардињо, али и странци са дужим одмором Дамијан Ле Талек, Абрахам Фримпонг, Мичел Доналд и Ричмонд

Боаћи. Звезда је на Златибору сазнала да ће у првом колу квалификација играти против Флоријане са Малте.

„Услови су феноменални и стварно нисмо имали никаквих проблема. Изузетно добро је што нас је време послужило, додуше ове врућине последњих дана не одговарају баш играчима. Али такво нас време очекује и против Малтежана», рекао је тренер Милојевић који је играо у Звезди па водио омладинску екипу до титуле шампиона Србије. Вицепрвак државе био је 12 дана на Златибору и није забележио победу против селекције Ужица (1:1) и Рудара (0:0), те има доста простора за напредак. Утакмица против Пљевљака одиграна је у лепом амбијенту пред пуним трибинама стадиона Швајцарија, а капитен на том мечу био је Душан Анђелковић:

„Ишли смо на победе као у свакој утакмици, и нисмо задовољни, али одиграли смо тек два меча. Специфична је ситуација, кратке су припреме, спремамо се и још ћемо да радимо», поручује леви бек Звезде.

На Златибор је прва стигла Војводина. Трећепласирани тим прошлог првенства Србије ће играти у квалификацијама за Лигу Европе против Ружомберока из Словачке. Ослабљењим одласком неколико првотимаца, Новосађани су на Златибору победили селекцију Ужица (1:0) и Јединство (2:1), а ремизирали са Зетом (2:2) која је овде оставила одличан утисак. Тренер Војводине Радослав Батак је на тој позицији и завршио прошлу сезону: «Утисци су позитивни, имамо фантастичне услове на Златибору као и увек, јер је препознатљив као уљудна и гостољубива планина са свим објектима и позитивним стварима које нуди. Играчи су добили програм и у паузи су већ кренули да раде снагу, пунили плућа тако да смо већ од првог дана кренули да радимо са лоптом. Циљ нам је првенствено тимска и агресивна игра, брза и једноставна, да се што пре уђе у прилику за постизање гола», каже Батак који је тренерску каријеру почео на Тајланду.

Чињеница да су три најпознатија српска клуба изабрала Златибор и терене «Спортског центра Чајетина» за летњу базу показује какав је капацитет за спортски туризам и да је најпосећенија српска планина спремна да угости најозбиљније екипе.

М. Јевремовић

Рекордан број спортских екипа на припремама на Златибору

„Никада нисмо имали већи број екипа, поготово у овом периоду“, истиче директор „Спортског центра Чајетина“ Никола Смиљанић

Установа „Спортски центар Чајетина“ у првих шест месеци ове године бележи одличан учинак. Рекордни резултати од када она постоји забележени су у области спортског туризма, а поред учешћа у организацији традиционалних манифестација унапређује се квалитет услуга спортског центра. Директор Никола Смиљанић задовољан је бројем спортских екипа које су користиле терене „СЦ Чајетина“.

„Спортски центар целе године има континуиран рад на довођењу екипа из Србије, али и региона попут Румуније и Црне Горе. Осим издавања терена, за потребе спортиста који се припремају на Златибору обавља се и проналажење смештаја, обезбеђивање

„Први пут ће се на Златибору одржати фудбалски камп ‘Coerver’ на нашим теренима, у који ће бити укључени и тренери клубова Златибора и Чајетине у циљу едукације. Дечаци од девет до 14 година на овом кампу, који је део међународног бренда ‘Coervercoaching’, радиће јединствене вежбе за унапређење вештине без обзира на позицију и способности. Ове године је први пут на Златибору финале Купа Србије у баскету три на три, који је постао олимпијски спорт, то организујемо са Кошаркашким савезом Србије 12. и 13. августа. Традиционално се одржава и камп ФК Црвена звезда. На Златибору 1. јула имамо турнир у бич волеју и сарађујемо са одбојкашким кампом Вање Грбића“.

„Пратимо успехе наших кошаркаша и одбојкашица. Постојећи капацитети дворане премали су за Чајетину. У хали се поред спортских догађаја организују наступи културно-уметничких друштава, свечаности школе и вртића, а увек тражи место више. Пројекат је при крају, очекује се расписивање тендера“, каже Смиљанић.

Спортски центар не запоставља ни традиционалне манифестације и наставља да пружа помоћ за организацију Ракијаде, Пршутјаде и Сабора трубаца на Златибору. А у оквиру спортских активности установа одлично сарађује са златиборским хотелима, посебно са «Палисадом» чијим се теренима допуњују у случају потребе. Део делатности је и медијска, портал «Златиборпрес» свакодневно прати најважније догађаје у општини и објављује их, а пласира и информације осталим медијима.

М. Јевремовић

На Швајцарији се гради нови Шерен чију изградњу већим делом финансира општина Чајетина

лекара, превоза и свих потребних реквизита. Никада нисмо имали већи број екипа, поготово у овом периоду. Најпре су стигли фудбалски клубови из региона који учествују у европским такмичењима, а тек креће сезона припрема екипа на Златибору. О квалитету наших терена најбоље говоре похвале фудбалера Црвене звезде, Партизана, Војводине, Зете... Да су услови на Златибору за спортски туризам изузетно добри сведоче екипе које више пута долазе попут румунског Газ Метана, а из те државе овде бораве и Конкордија и Јувентус из Букурешта. Постоји интересовање из Русије и Саудијске Арабије, што показује да се квалитетно ради и да је Златибор спреман да дочека врхунске клубове“, каже Смиљанић и најављује нове спортске догађаје овог лета:

Чињеница да на Златибор током једне године дође и по 100 екипа из свих спортова, говори да је у општини Чајетина потребно повећање инфраструктурних капацитета. Због тога се на Швајцарији гради нови терен, чију изградњу већим делом финансира општина Чајетина, док је Министарство туризма за ове намене издвојило 10 милиона динара.

„Захваљујући разумевању локалне самоуправе и стратегији развоја спорта и спортског туризма. Потражња за теренима, а и сам план развоја Златибора, натерали су нас да урадимо још један фудбалски терен. Радови на њему почели су прошле године и ускоро ће бити завршен“, истиче директор СЦ Чајетина.

У плану је проширење спортске хале у Чајетини.

ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН
ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

Издавач

Агенција за издавачку делатност
и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Нада Џелебџић
Иван Јанковић
Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

069/855-00-65
e-mail: pressnada@gmail.com

ISSN-2406-2405

Билтен финансира општина Чајетина

„Дино парк“ отворен на Златибору

На најатрактивнијој локацији парка Чигота на Златибору простира се новоотворени забавно-авантуристички парк, највећи како у Србији тако и у овом делу Европе. „Дино парк Златибор“, како су нам овде рекли, својим посетиоцима нуди широк спектар едукативног, културног и забавног садржаја. Укупно 24 изузетно верне реплике диносауруса из ере Мезозоика свакако су заштитни знак овог парка.

„Дино парк“ својим посетиоцима нуди целодневну и вишедневну забаву уз неизоставну едукацију за све узрасте. Авантура парк право је место за сваког ко жуди за узбуђењима, зип лајн, вештачка стена, квадови, paintball и RC аутомобили нуде незаборавну авантуру сваком посетиоцу. Ископавање скелета диносауруса, 6D биоскоп, бина за представе само су део едукативног садржаја.

„Дино парк“ представља место где се клинци и клинцезе могу слободно играти, док њихови родитељи безбрижно проводе време у ресторани поред језера, који поред богате гастрономске понуде хране и пића нуди уживање у играма као што су билијар, стони фудбал и пикадо. Неизоставни део нашег парка свакако је мини зоо врт са понудом разноликих животиња међу којима су и понији за јахање. Сваки садржај понаособ представља једну плочицу предивног мозаика Дино парка. Наш циљ је да понудом одушевио родитеље и измамимо осмехе на лицима малишана.

Мисију ћемо сматрати успешном када се поново вратите у Дино парк и тиме својој деци пружите незаборавну авантуру њиховог детињства“, кажу организатори ове изузетне атракције отворене 29. јуна.

З. В.

